

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 2/2006- 60 pàgines
Sessió ordinària del dia 9 de març del 2006

VOLUM I

El dia 9 de març del 2006, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 4/2006 el qual, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2006, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Tractat de prohibició completa dels assaigs nuclears, adoptat a Nova York el 10 de setembre de 1996.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima i al Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fets a Roma el 10 de març de 1988.

5- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, de 29 de desembre del 2000.

6- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de l'article 110 del Reglament del Consell General.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 14 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que esmena el sistema de control de la Convenció.

8- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995.

9- Nomenament, si escau, del president i de tres membres del Consell d'Administració de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

10. Preguntes al Govern amb resposta oral:
Pregunta urgent amb resposta oral del Govern, presentada pel M.I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 8 de març, relativa a la notícia publicada en els mitjans de comunicació referent a la negativa que van rebre per part d'STA els inspectors de l'Agència de Protecció de Dades a l'hora d'accedir als locals i serveis de la parapública, (Reg. 0208).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
 M. I. Sra. Eva García Pastor
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
 M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació i Formació Professional; Antoni Puigdemívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca; Carles Font Rossell, Ministre d'Esports i Voluntariat i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16 h)

El Sr. síndic general:

Abans de donar lectura a l'ordre del dia previst, informar-vos que s'ha presentat una pregunta urgent que passarà a substanciar-se, doncs, al final de la sessió.

Dit això procedirem a llegir l'ordre del dia.

Sr. secretari de torn, si sou tan amable.

(Lectura de l'ordre del dia)

Començarem, amb el primer punt.

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

També té la paraula, en aquest cas, el secretari de torn de Sindicatura, el Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple dels afers tractats i de les decisions adoptades fora del període de sessions.

Durant aquest període, la Comissió Permanent s'ha reunit els dies 3 i 13 de gener i 1 de març.

En el decurs de la primera reunió la Comissió Permanent va analitzar i acordar la convocatòria d'una sessió extraordinària del Consell General per celebrar el debat de totalitat del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2006, d'acord amb l'article 111 del Reglament del Consell General, així com de l'esmena a la totalitat presentada, i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

En aquesta mateixa reunió es van recollir les queixes del Sr. Francesc Casals per la manca de resposta per part del Govern a una pregunta presentada per un conseller general dins els terminis reglamentaris previstos. A més, el Sr. Francesc Casals també va manifestar les seves queixes per la manca de recepció de l'execució pressupostària de la Caixa Andorrana de Seguretat Social corresponent al tercer trimestre, ja que la premsa ja hi havia tingut accés.

Durant la segona reunió, la Comissió Permanent va autoritzar la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per poder analitzar l'informe de la Comissió relatiu al Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2006.

El dia 1 de març, la Comissió Permanent va reunir-se per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. secretari.

Doncs, continuant amb l'ordre del dia, passàrem al punt número 2.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2006, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

L'informe de la Comissió ha estat publicat en el Butlletí 3/2006, del 16 de febrer. El Sr. Vicenç Alay Ferrer ha presentat 22 reserves d'esmena i 6 vots particulars.

Primer, doncs, dono la paraula al Sr. Enric Tarrado Vives, ponent de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, per exposar l'informe.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 19 de gener, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2006, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades el 31 de gener i el dies 1, 2, 6, 8 i 13 de febrer del 2006 ha analitzat el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2006 i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 83 esmenes, de les quals 66 esmenes han estat presentades per part del Grup Socialdemòcrata i 17 han estat presentades per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

De les esmenes presentades se'n desprèn: 8 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 2 esmenes s'han aprovat per majoria; 4 esmenes s'han transaccionat per unanimitat; 9 esmenes s'han transaccionat per majoria; 52 esmenes no han estat aprovades, i 8 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Voldria destacar, també, el bon ambient de treball que hi va haver al llarg de totes aquestes llargues reunions, i crec que és una cosa que hauríem de mantenir en el futur en aquesta Comissió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la vostra lectura.

Bé, doncs, acabada la intervenció, i segons disposen els articles 101.2 i 111 del Reglament del Consell General, procedirem al debat i votació dels articles objecte de les reserves d'esmena i vots particulars, seguirem amb les seccions i finalment procedirem al debat i votació d'aquelles parts del text que no han estat objecte de l'esmena.

Aquí val a dir que l'ordre del dia a seguir, -tal com els grups parlamentaris n'esteu assabentats-, a seguir és el mateix que ha sortit de la Comissió.

Doncs, amb el número 1 tenim una reserva d'esmena número 1 que correspon a l'esmena número 6 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta reserva d'esmena correspon, com ha dit el Sr. síndic, a l'esmena núm. 6 de l'informe del ponent i és també l'esmena núm. 6 de les presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2006.

Ens hauria agradat poder analitzar aquesta reserva d'esmena conjuntament amb la resta de reserves d'esmena que fan referència al finançament d'una part de les despeses estrictament sanitàries, a càrrec de la seguretat social, derivades de les diferents prestacions socials i sociosanitàries que reben, -o que haurien de rebre-, les persones amb discapacitat.

Tanmateix, i malgrat que així ho va proposar el nostre grup parlamentari en la darrera Junta de Presidents celebrada el proppassat dia 2 de març, -ara fa just una setmana-, això no serà possible per la negativa del Grup Liberal a poder agrupar i analitzar conjuntament les diferents esmenes que fan referència a un mateix tema.

Ens trobem així en la paradoxal situació -per no qualificar-la d'esperpèntica-, d'haver de discutir una reserva d'esmena que depèn directament d'altres esmenes reservades que encara no s'han analitzat en aquesta Cambra, i que, en el cas que no prosperin, deixarien completament sense efecte el que proposem en aquesta.

Efectivament, aquesta reserva d'esmena proposa incloure a l'article 4 del Projecte de llei, que fa referència als crèdits ampliables, un nou supòsit que és el següent -i cito textualment-: "Els crèdits destinats al finançament de les despeses sanitàries, a

càrrec de la seguretat social, derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària previstos en la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.", -fi de la citació.

Ara bé, com és natural, perquè un crèdit pugui ser ampliable, cal, primer, que existeixi, ja que no podem ampliar una cosa inexistent. Per aquest motiu el Grup Socialdemòcrata va presentar i ha reservat també una esmena -que és l'esmena número 76 de l'informe del ponent-, que proposa crear un crèdit pressupostari amb aquesta finalitat i que haurem d'analitzar posteriorment.

Tot i així, permetin-me que avanci alguns dels arguments.

Com tots vostès saben, l'article 26.4 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat determina que l'Estat finança, entre d'altres aspectes, una part de les despeses sanitàries, a càrrec de la seguretat social, derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària que estableix l'article 17 de la mateixa Llei. Aquest percentatge de finançament, ens diu la mateixa Llei, es fixa cada any en la Llei del pressupost i en cap cas pot ser inferior al 50% de les despeses esmentades. Per aquest motiu l'article 19 del Projecte de llei de pressupost que avui analitzem, fixa, a l'igual que ho ha fet els tres darrers anys, aquest percentatge.

Ara bé, malgrat que la Llei del pressupost fixa en el 50% el percentatge a càrrec del Govern per contribuir al finançament d'aquestes despeses, no existeix cap partida pressupostària assignada a aquesta finalitat.

Atès que cal complir la Llei o, millor dit, les lleis, tant la de garantia dels drets de les persones amb discapacitat com la del pressupost, els socialdemòcrates proposem crear un nou projecte pressupostari i destinar 100.000 euros a aquest concepte.

Tanmateix, malgrat els nostres esforços per intentar esbrinar quina quantitat és necessària per complir els preceptes legals, en el moment de preparar les esmenes no sabíem, -i ho ara tampoc sabem-, si la quantitat que hem previst serà suficient.

Per aquest motiu demanem a la resta de grups parlamentaris que vulguin prendre en consideració aquesta reserva d'esmena que, com he dit, únicament pretén que la partida destinada al finançament d'unes despeses derivades de l'aplicació de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat tingui, a l'igual que altres partides destinades a la despesa social, la consideració d'ampliable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. López per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Al final?

Doncs, continuarem amb el torn dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En relació amb l'esmena número 6 de la ponència, presentada pel Grup Socialdemòcrata, en la qual es proposa afegir un nou apartat a l'article 4 (Crèdits ampliables) de la Llei del pressupost per al 2006, volem dir que la nostra posició, ja explicada a la Comissió Legislativa, es defineix en base als següents criteris:

Considerem, en primer lloc, que les despeses sanitàries, -de naturalesa contributiva-, que estan contemplades en els programes d'atenció social i sociosanitària previstos en la Llei de garantia de les persones amb discapacitat, es cobreixen actualment a càrrec de la CASS. Per tant, ja està establerta una previsió per a fer front a les mateixes, als pressupostos de l'esmentada parapública.

També volem dir que entenem la preocupació del Grup Socialdemòcrata per tal d'assegurar l'atenció de les persones amb discapacitat; per això ens vam abstenir a la Comissió i ens abstindrem avui. Entenem que aquesta és la posició més prudent mentre estem a l'espera de la nova Llei reguladora de la CASS.

A la vegada, volem deixar clar que, des de CDA+SXXI som especialment sensibles en tot allò relatiu al benestar de tots els ciutadans: aquest serà el nostre principal repte polític par tal de tirar endavant l'esmentada nova llei de la CASS, com ha estat, amb caràcter més urgent, el nostre principal objectiu a l'hora d'elaborar la Proposició de llei de modificació del reglament tècnic també de la CASS.

Però, també, som conscients del fet que, abans de fer qualsevol actuació, (en la matèria que sigui), cal sospesar acuradament les repercussions que aquesta pot generar. En aquest sentit, considerem que les decisions que s'han de prendre, en aquest àmbit, han de ser molt ben medidades a fi de respondre a les necessitats reals dels ciutadans.

Per tot això, i com ja vam avançar anteriorment, ens abstindrem en la votació d'aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Partit Liberal, Sr. Jordi Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Abans de començar la meua intervenció, a veure, el Sr. López ha fet referència a una situació esperpèntica pel fet de no haver-se pogut agrupar les esmenes. Jo crec que aquest terme és una mica exagerat, i en tot cas, fora de lloc, perquè aquí, només es fa que complir el Reglament del Consell vigent, que és l'article 101, que diu que les votacions es faran article per article, i que s'ha de debatre esmena per esmena. Per tant, a nivell d'interpretació, cadascú pot tenir la seva, però no deixa que només fem que aplicar el Reglament que està vigent.

En relació amb l'esmena pròpiament dita, he de dir el següent:

Els crèdits destinats a finançar les despeses sanitàries a càrrec de la CASS derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària, previstos en la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, ja queden inclosos en l'article 4.6, apartats (c) i (f) del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2006.

Aquests subconceptes es refereixen respectivament a pensions per a adults discapacitats i pensions de solidaritat, i formen part del concepte Pensions de persones amb discapacitat.

D'altra banda, l'afiliació i cotització a la CASS de les persones amb discapacitat va a càrrec del Govern, i aquesta afiliació obre el dret a les prestacions sanitàries per aquest col·lectiu en els termes establerts a l'article 19 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

Aquestes despeses sanitàries van a càrrec dels conceptes 421 "Transferències corrents per prestacions de malaltia general" i 422 "Transferències corrents per prestacions de malaltia complementària", del Projecte de pressupost de la Caixa Andorrana de Seguretat Social per l'exercici 2006, i aquests conceptes ja tenen el caràcter d'ampliablables d'acord amb l'article 4, apartat 7 del projecte de pressupost que avui examinem.

Finalment, d'acord amb l'article 26.4 e) de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, l'Estat finança programes i despeses sanitàries derivades dels programes d'atenció social i sociosanitaris previstos a l'article 17 de dita Llei, que defineix clarament quins són aquests programes.

Així doncs, a més dels crèdits ampliablables, -aquesta que fa referència pròpiament a l'esmena-, el Govern ja finança aquests programes d'atenció social i sociosanitària a través de transferències corrents a altres institucions com el SAAS i l'Escola de Meritxell.

Per tant, el Grup Parlamentari Liberal creu que el finançament de les despeses sanitàries a què fa referència l'esmena ja és adequat, i no donarà suport a aquesta reserva d'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Pel Govern hi ha alguna intervenció?

Sí, Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, recolzar les paraules dites pel ponent del Grup Parlamentari Liberal.

I dir que el Govern compleix el que és l'article 26 de la Llei dels discapacitats en el seu punt 4.e, en el sentit que ja, com ha dit molt bé el Sr. López, el 50% ve recollit per l'article 19 del pressupost.

Quant a les partides, el Govern interpreta que aquestes vénen reflectides, si més no... si bé no vénen reflectides puntualment en un capítol específic, sí que estan incloses dins del que està establert, dins del que és l'article 17, que és el que el propi article 26 fa referència. És a dir, aquelles despeses sanitàries que pertanyen a programes d'atenció social i sociosanitaris.

Dintre del que és l'atenció domiciliària, dir que el pressupost destinat en aquest capítol està dintre del que és el SAAS, i ve subvencionat pel Govern, i aquest pressupost ascendeix a 136.000 euros.

Pel que fa a l'atenció diürna, aquí hi ha un acord entre el Govern i Nostra Senyora de Meritxell, l'Escola Nostra Senyora de Meritxell, on també hi entra la CASS, i aquí dir que el Govern ha pressupostat, aquest any, 2.380.000 euros, en global, sobre l'Escola Meritxell, i que la CASS contribuirà al voltant d'1.000.000 d'euros. Per tant, aquí estem en uns percentatges de 68,31.

I per últim, quant a les residències, el propi article 17, també, estableix dos tipus de residències: una els tutelats i l'altra els centres residencials. I dintre del que són els habitatges tutelats, això, el Govern també hi destina una partida d'uns 15.000 euros, i

són habitatges que pertanyen dintre del que és el pressupost del SAAS; i quant el que són els centres residencials, dir que aquests també passen per Nostra Senyora de Meritxell, per l'Escola Meritxell amb la Residència l'Albó, i per tant, també entrarien dins d'aquestes transferències que es fan a l'Escola Meritxell.

Si a això hi afegim les pensions establertes per adults discapacitats i les pensions de solidaritat, doncs, això ens dona que el Govern està complint amb una escrupolositat com cal, el que és aquesta Llei a la qual vostè feia referència.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, entrariem al segon torn d'intervencions.

Pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. López, teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, molt ràpidament, perquè el sentit del vot, naturalment, es veu que ja està definit.

Dir als companys del Grup CDA + Segle XXI, que les repercussions, -vostès diuen que cal sospesar adequadament les repercussions que poden tenir aquestes mesures-, doncs, ara fa tres anys, quatre anys gairebé, quan el Consell General va aprovar la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, ja va sospesar aquestes repercussions. Ara es tracta únicament d'aplicar la Llei, no de sospesar quines repercussions poden tenir unes mesures que ja estan adoptades.

En relació amb el que deia el Sr. Jordana... miri Sr. Jordana, jo he dit que era una situació esperpèntica, i vostè convindrà amb mi, que no és normal que parlem, en primer lloc, sobre la possibilitat d'ampliar un crèdit, quan aquest crèdit, actualment, al pressupost no existeix de forma específica. Hi ha una altra esmena que proposa crear aquest crèdit. La lògica voldria que primer parléssim de si es creu convenient o no es creu convenient crear una partida específica per aquesta finalitat, i després si aquesta partida és ampliable o no és ampliable. El que no té molt sentit, és discutir per ampliar un crèdit que no existeix.

D'altra banda, permeti'm que li digui, que dins del meu record, és la primera vegada que es fa d'aquesta manera el debat de les esmenes. Tradicionalment, a aquesta casa, sempre s'han agrupat les esmenes que

feien referència a un mateix tema, i s'han discutit conjuntament i s'han votat conjuntament o per separat, en funció del que han demanat els grups parlamentaris. És purament un problema de lògica més elemental.

Bé, i finalment, el que ens deia el Sr. ministre. Miri, vostès interpreten... interpreten que compleixen, però no hi ha cap partida pressupostària assignada amb aquesta finalitat. Nosaltres, el que demanem en aquesta esmena, i quan toqui, -segons l'ordre que vostès volen que utilitzem-, quan toqui, ja parlarem de si hi ha o no hi ha pressupost assignat, doncs, demanem que els diners que hi puguin haver destinats amb aquesta finalitat, tinguin la consideració de crèdit ampliable. Si passés que els diners que ha previst el Govern destinar per finançar aquestes despeses no fossin suficients, que automàticament el crèdit es pogués ampliar, exactament igual que passa amb quantitats d'altres conceptes. Únicament, l'únic que demanem és això amb aquesta esmena. Que aquests diners tinguin la consideració de crèdit ampliable. Dels diners que s'han de destinar, ja en parlarem en el seu moment, quan toqui, quan discutirem l'esmena corresponent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sr. Jordana, del Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, a veure, només una petita referència al que acaba de dir.

Jo, és la primera vegada que estic en aquesta sala debatent un pressupost i unes esmenes. Per tant, no sé com funcionava els anys anteriors. Bé, ho puc saber com a públic, però no com a conseller. En tot cas, sí que sé que hi ha un Reglament, i és el que es compleix. Llavors, també vull dir que, en principi, el que s'ha de fer és fer les esmenes en funció del que diu el Reglament de com s'han de debatre, no pretendre aplicar el Reglament a les seves esmenes.

Res més.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Acabem el torn i tornem a començar tal com preveu el Reglament?

Pel Govern, passariem, llavors?

No hi ha cap intervenció pel Govern?

Sí, pel Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Sí, miri, jo voldria recordar al Sr. Jordana el que diu el Reglament, perquè em sembla que ho ignora.

Article 101.3: "Si les característiques del text ho permeten, el síndic general pot proposar l'ordenació de les votacions per grups d'articles o paràgrafs".

I vull recordar, també, el que diu l'article 65, si no m'enganyo... no, no és l'article 65... vull recordar l'article, no recordo quin número és, en el qual ens diu que el Sr. síndic disposa de plenes facultats per ordenar els debats... el 67. Per tant, si vostè no hi era en aquesta sala, ha d'entendre que les institucions tenen vocació de permanència més enllà de les persones. I quan les coses es fan d'una manera, acostumen a tenir una lògica.

Però no val la pena que continuem discutint, crec jo, sobre un aspecte purament formal.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Una puntualització, abans del número tres em sembla que va el número dos, que diu que es debat article per article. Si no ho entenc malament. I el número tres diu que és una possibilitat, no que s'hagi de fer.

Res més.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies per la seva aportació.

També prendré nota jo, ja que em correspon a mi, tal com diu el Reglament, doncs, d'interpretar.

Si els sembla, tornem a centrar-nos amb l'esmena que, finalment, és la que forma part del debat.

Hi ha alguna altra intervenció per l'esmena?

Si no hi hagués cap intervenció, procediríem, doncs, a la seva votació, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Si hi ha algun dubte abans de tornar a dir el sí o el no?

Sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, quedaria el text tal com ha estat entrat per la Comissió.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. secretari de torn, si voleu fer el recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

12 sí, 14 no, i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text original tal com ha sortit de la Comissió.

Passaríem a l'esmena número dos, que correspon a l'esmena número 25 de l'informe de la ponència.

Intervé per la defensa, si Sr. Jordi Font, pel PS, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat mes de desembre, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va presentar un paquet de 76 esmenes al Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2006. Deu d'aquestes esmenes van morir de mort "súbita", i no van ésser acceptades per Sindicatura, en virtut d'una interpretació particular del polèmic article 110 del Reglament del Consell General, que per cert, debatrem en el transcurs d'aquest Ple.

L'esmena que ara pretenc defensar i portar a votació del Consell General, ha estat referenciada en l'informe del ponent com la número 25. Aquesta esmena és de modificació de l'articulat, i pretén millorar l'article 15 de la present Llei del pressupost.

Nosaltres, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata voldríem, senzillament, suprimir del paràgraf 2, -i no de l'1, com diu per error l'enunciat-, el tros de frase que diu, que superen l'import de 6.000 euros.

Si m'ho permeten, els llegiré el redactat original, i posteriorment, el modificat, que nosaltres proposem.

L'original diu: "Les ajudes i les subvencions amb caràcter als crèdits pressupostaris inicials, que no tenen assignació nominativa i que superen l'import de 6.000 euros, s'han de concedir d'acord amb criteris de publicitat, concurrència i objectivitat, salvat les ajudes acordades pel Govern en conceptes de contribucions voluntàries per motiu de desastres naturals que es faran públiques en l'adjudicació. Aquestes subvencions poden ser, etc."

Bé, nosaltres proposem, doncs, un redactat alternatiu modificant-lo, que diria únicament: "Les ajudes i les subvencions amb caràcter als crèdits pressupostaris inicials, que no tenen assignació nominativa, s'han de concedir d'acord amb criteris de publicitat, concurrència i objectivitat, etc."

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata pensem sincerament que aquesta modificació augmenta de forma considerable els criteris de transparència, de credibilitat i, *inclús*, de rigorositat d'aquest Projecte de Llei. Aquesta modificació, també farà, en el supòsit que sigui aprovada avui, que el Govern pugui aplicar aquesta Llei amb més facilitat i precisió. No hem d'oblidar que 6.000 euros no deixen de ser, aproximadament, 1 milió de les antigues pessetes, i

que aquest paràgraf pretén regular ajudes i subvencions.

Sabem que el fet d'haver presentat avui aquesta reserva d'esmena, és una oportunitat d'invertir el vot contrari que es va patir a la Comissió, que es va decidir de fet per un dels 5 consellers, perquè un dels 5 consellers es va abstenir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordi Font per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Al final?

Doncs, entenc que totes les esmenes seran així, no cal que ho demani més.

Gràcies.

Doncs, pel CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

La intervenció que ara fem serveix per a justificar el nostre vot en les esmenes número 25 i 27 de la ponència, presentades pel Grup Socialdemòcrata de cara a modificar l'article 15 de la Llei per al pressupost del 2005, relatiu al règim de concessió de transferències.

Ambdues esmenes van en el sentit de tractar d'incrementar la transparència i publicitat a la concessió de diferents ajudes i subvencions. Compartim el criteri global, però entenem que n'hi havia prou amb rebaixar la quantitat que cal publicitar fins a uns 3.000 euros (en lloc dels 6.000 euros previstos al Projecte de Llei), i amb aquest objectiu es va tractar de transaccionar infructuosament en el si de la Comissió. Nosaltres pensem que les coses poden fer-se gradualment. De vegades, per anar a un lloc cal fer dues etapes, -en lloc de voler-hi anar directament. En aquest cas, potser valia la pena haver pogut transaccionar.

A més, es pot assegurar, segons la nostra opinió, un important nivell de transparència en la concessió d'ajuts tot permetent que, només en determinats casos (relatius a les subvencions de quantitats poc rellevants), l'exigència de publicitat sigui omesa, a efectes d'afavorir l'agilitat en la concessió d'ajuts.

Tot recordant que hauríem estat disposats a augmentar el marge de control arribant fins a un límit de 3.000 euros (i entenem que era millor aconseguir això que res), només ens resta remarcar que ens mantenim en l'abstenció ja expressada en la Comissió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.
Pel Grup Liberal, sí, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena que estem discutint, com ja ha dit el company conseller, pretén que s'elimini del redactat de l'article 15.2 el següent: "i que superen l'import de 6.000 euros". El Grup Parlamentari Liberal comparteix l'opinió del Govern, quan pretén millorar el procés burocràtic de concessió d'ajudes i subvencions. Vol fer més eficient el procés; diferenciant entre concessions d'ajudes i subvencions de baixa quantia, i les de major quantia, proposa la línia de divisió en 6.000 euros, que és la quantitat que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata vol eliminar, no presentant cap alternativa.

Eliminar aquest import de 6.000 euros fa l'acció del Govern innecessàriament feixuga i burocràtica. El Govern vol amb l'article 15.2 de la Llei de pressupost, equipar el procés burocràtic de concessió d'ajudes i subvencions, al de consums de béns corrents, serveis i inversions reals regulat en l'article 14 de la mateixa Llei, que ja estableix una diferència de les quanties més grans o més petites de 6.000 euros. Aquesta voluntat de fer menys feixuc el procés burocràtic la compartim, també, des del Grup Parlamentari Liberal.

És per tant, per aquest motiu, que votarem en contra de l'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.
Pel Govern desitja intervenir algú?
Sí, Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Dir que subscrivim el que ha dit el M. I. Conseller del Partit Liberal, i el que s'ha intentat és utilitzar un criteri de coherència entre els diferents capítols que hi ha, que són el 2 i el 6, -en els quals hi ha, també, aquesta xifra de 6.000 euros-, amb el 4 i el 7.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.
Alguna altra intervenció per part dels grups?
Sí, Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només veient la posició, que sembla ser, que no varia de la Comissió, pocs esforços hauré d'esmerçar per intentar convèncer aquesta Cambra.

Només dir que la importància de la subvenció de 6.000 euros, són consideracions totalment subjectives. Per alguns poden semblar unes quantitats poc importants; per nosaltres, pensem que aquestes quantitats són suficients per seguir els processos normals de publicitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, doncs, procediríem, també, en aquest cas, a la seva votació amb la mateixa tècnica d'abans: sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació quedaria tal com ha sortit de la Comissió.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
M. I. Sra. Eva García Pastor : No
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable per fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

12 sí, 14 no, i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, com en el mateix cas que abans, del resultat de la votació queda desestimada l'esmena, i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuaríem, doncs, amb l'esmena número 3, que correspon a la número 27 de l'informe de la ponència.

Intervé el Sr. Jordi Font. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo intentaré ser més disciplinat, malgrat la discussió que ha encetat aquest debat, que els companys del CDA + Segle XXI, i com que m'havia preparat per separat la defensa d'aquesta esmena, doncs, us la llegiré.

Tal com els he dit abans, la reserva d'esmena que ara pretenem defensar, va passar amb èxit el primer sedàs, que va ser la famosa interpretació de l'article 110 del Reglament del Consell General, -perdoni'n que em faci reiteratiu-, i que va quedar referenciada en l'informe del ponent de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost amb la número 27.

De fet, aquesta esmena va realment en el mateix sentit que la precedent, i hagués pogut, perfectament, ser debatuda i votada conjuntament amb l'anterior, tal com nosaltres ho proposàvem. Però no val la pena que tornem en l'assumpte.

Es tracta, senzillament, de modificar el paràgraf 4 de l'article 15 del redactat de la Llei del pressupost, i suprimir d'aquest el tros de frase que diu "que

superen els 6.000 euros". Si m'ho permeten, a l'igual que en l'anterior cas, i a fi de clarificar el que vull dir, els llegiré el paràgraf en qüestió, i acte seguit el modificat.

El paràgraf diu: "El Govern publica cada mes al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* totes les subvencions concedides que superen 6.000 euros en el cas de subvencions nominatives...", després ja no val la pena que continuem llegint, perquè no hi ha lloc.

Nosaltres pretenem, doncs, suprimir d'aquest paràgraf les que superen els 6.000 euros, i el paràgraf quedaria que: "El Govern publica cada mes al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* del Principat d'Andorra totes les subvencions concedides."

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, una vegada més, pensem que la modificació millora, i de molt, el redactat en criteris de precisió, de credibilitat i de transparència.

No hem d'oblidar que les lleis que nosaltres votem, després el Govern les ha d'aplicar. Vull suposar que el nostre Govern estarà satisfet que el legislador afini al màxim la precisió dels redactats, cosa que els evitarà perdre temps en possibles interpretacions.

Si bé abans, els hi transformava l'import de 6.000 euros en pessetes per posar de manifest la importància de la xifra, permeteu-me que ara, ja que es tracta de subvencions, els hi transformi que 6.000 euros és quasi l'equivalent de 7 mesos de salari mínim.

Per tot l'exposat, i atès que aquesta esmena també va ser tombada en la votació en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, gràcies a una abstenció, espero que aquesta reserva d'esmena obtingui el vot favorable de la majoria d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Doncs, pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, perquè no he acabat d'entendre què venia a fer aquesta reflexió sobre la disciplina de certs consellers.

Jo el que entenc, és que en aquesta Cambra cadascú pot parlar quan vulgui, i no hi ha cap referència a la disciplina de l'ordre de quan puguem parlar, en el moment que vulguis, i no entenc aquesta al·lusió que

s'ha fet des de les files socialdemòcrates, el conseller Jordi Font.

Em reservo el dret, de totes maneres, de poder continuar parlant, com un dret que dóna la Cambra i en tant que conseller general, i al llarg d'aquest debat, quan jo ho cregui oportú; no quan el Sr. conseller, Jordi Font, ho cregui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, moltes gràcies per la seva intervenció.

De totes maneres, si ens poguéssim cenyir tots una mica al que són les esmenes, com que en tenim moltes, segurament aniríem avançant.

Pel Partit Liberal voleu intervenir?

Sí, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

Perdó, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, agrair al conseller Font les vastes explicacions que fa sobre les discussions de les esmenes a la Comissió. Ja que hem comentat aquesta tema, li recordo que es va intentar transaccionar amb una quantitat intermitja, com bé ha comentat ja el conseller abans, i no va ser possible.

Però, per respondre a l'esmena pròpiament dita, el que estem discutint, i com ja ha dit vostè abans, és que es tregui de l'article 15.4 la part final, on es diu "que superen els 6.000 euros". El nostre raonament en contra de la reserva, és el mateix que el de l'esmena precedent.

Al discutir l'esmena 25, ja fèiem esment a la diferenciació entre processos burocràtics en base a la seva quantia, per fer menys feixucs els processos administratius.

Els arguments per estar a favor o en contra són els mateixos dits fins aquí. Nosaltres volem que el procés sigui menys feixuc, i per tant, votarem no a l'esmena que vostès presenten.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Govern, vol intervenir?

Sr. Mirapeix teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Sí, fer una puntualització, també, en aquest cas, en el sentit de dir que s'ha intentat simplificar els procediments administratius, i que això, en cap moment, pensem que mermi la transparència de credibilitat o de rigorositat de la pròpia Llei del pressupost, ni de la pròpia actuació del Govern.

I el per què s'han buscat aquests 6.000 euros? També, dir que dintre del que serien els números del 2005, de 2.795 ajudes que s'han donat a Govern, això afectaria només a 45. Pensem que el percentatge és prou petit com per no mermar la credibilitat, la transparència o la rigorositat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, al Sr. ministre, que no és pas al que he de convèncer, perquè en aquest cas no té potestat de votar l'esmena, però sí que m'ha donat, al meu entendre, en la seva resposta, la meua voluntat.

Ell mateix ha dit que la quantitat era totalment insignificant, i doncs, això, al meu entendre, desqualifica una mica l'argument del Grup Parlamentari Liberal, que diu que és per fer menys feixuga la qüestió administrativa.

Ens ha dit aquí que es tractava d'una quantitat molt petita de les subvencions. Jo penso que en pro de la transparència, seria bo de suprimir aquesta frase, i de fer-ne la publicitat necessària.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, per definir clarament el que entenc per feixuc o per pesat. Entenem que una cosa és feixuga i complexa, i s'ha de fer quan s'ho val. És a dir quan la importància del tema tractat és capital, i llavors s'han d'intentar esmerçar tots els mitjans, i més si cal.

Jo crec que no li estem donant la raó, sinó que en certa manera, vostè me l'està donant a mi. Perquè si reconeix que són coses que tenen menys importància, doncs, s'han de tractar diferent. És a dir, tractar coses diferents de forma diferent, i no de tractar-ho tot igual.

La meva intenció de defensa de l'esmena anava per aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern?

Pels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi cap més intervenció, procediríem a la votació de l'esmena seguint el mateix ritme. Doncs, sí és sí a l'esmena, i no és no i el text quedaria tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, procediríem al recompte.

El Sr. Esteve López:

12 sí, 14 no, i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, és igual que les demés, doncs, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuaríem....

Voldria donar la benvinguda, que he vist que s'incorporava el Sr. cònsol d'Andorra en aquesta sessió. Sigui benvingut a Casa de la Vall, moltes gràcies per la seva visita, entre altres assistents, també, que hi ha aquí.

Doncs, continuaríem amb la reserva número 4, que correspon a l'esmena número 29 de l'informe de la ponència.

Intervé per la defensa de la ponència, el Sr. Ricard de Haro, teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Passaré a exposar la meva defensa d'aquesta esmena que correspon a la número 29 de l'informe del ponent, i es tracta d'una esmena de modificació de l'article 18 de l'articulat de la Llei del pressupost.

L'article de la Llei diu així, i llegeixo: "Es fixa la pensió de solidaritat establerta en l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, del 17 d'octubre del 2002, en un import del 75% del salari mínim vigent durant l'any 2006".

La nostra petita i ínfima proposta és que allà on hi diu "en un import del 75% del salari mínim vigent durant l'any 2006", hi digui "en el mateix import que el salari mínim vigent durant l'any 2006".

L'aval d'aquesta proposta ens el dóna, segons el nostre parer, la pròpia Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, quan en la seva exposició de motius diu "establir un conjunt de dispositius de garantia que actuïn en els diferents entorns que afecten a la vida d'aquestes persones i les situï en igualtat -i vull subratllar igualtat- en igualtat de condicions per l'exercici efectiu dels seus

drets i deures". És per això, per consolidar aquesta igualtat entre totes les persones, que estem convençuts que seria just i normal, que aquest salari que ja és prou mínim per a la resta de persones, -i això potser faria part d'un altre debat-, fos en la seva totalitat, el 100%, la referència per establir les pensions de solidaritat.

Creiem que aquesta serà la voluntat de tots els companys del Parlament, presentem aquesta proposta perquè sigui acceptada i es permeti la modificació demanada.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. de Haro per la seva intervenció.

Doncs, pels grups parlamentaris, Sr. Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Les esmenes 29 i 30 de la ponència, presentades i reservades pel Grup Socialdemòcrata, també seran tractades conjuntament en el torn d'intervencions de justificació de vot que ara estem efectuant.

Amb el permís del Sr. Jordi...

(Se sent riure)

En coherència amb el que ja vam expressar a la comissió, votarem negativament a les mateixes.

Volem remarcar que, aspectes relatius a pensions de solidaritat i al finançament de despeses sanitàries derivades dels programes d'atenció social de les persones amb discapacitat, ens sembla prudent esperar que prosperi la nova llei de la CASS, així com el corresponent estudi actuarial sobre la nostra seguretat social. Cal dir que aquest estudi permetrà, tant a polítics com a membres de la direcció de la CASS, enquadrar el problema adequadament per tal de poder disposar d'informació sòlida a l'hora de fixar el nostre nivell de prestacions. Potser alguns de vostès ens titllaran d'excessivament prudents, però nosaltres volem que totes aquestes iniciatives socials que ha plantejat el Grup Socialdemòcrata en el debat pressupostari, estiguin consensuades i avaluades, amb uns fonaments reals, en el si de la Comissió encarregada de tirar endavant la nova llei de la CASS.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

En el nostre programa electoral presentat a les darreres eleccions generals ens vam comprometre a augmentar les pensions de solidaritat fins al 75% del salari mínim, i en compliment d'aquest compromís, l'article 18 del Projecte de Llei del pressupost estableix aquest import del 75% del salari mínim vigent durant l'any 2006 la pensió de solidaritat prevista en l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

Recordo que aquest article estableix que l'import de les pensions de solidaritat per a les persones amb discapacitat no pot ser inferior a la meitat del salari mínim, i, per tant, el 75% és un import ja prou significatiu.

És evident que augmentar aquestes pensions fins al salari mínim encara seria millor. Això, ben bé és indiscutible per aquest col·lectiu, però s'ha de tenir present que el 75% del salari mínim representa ja una pensió mensual d'uns 629 euros mensuals bruts.

Ens sembla, a nosaltres, aconsellable fixar en aquest import les pensions de solidaritat pels següents motius:

Aquesta quantia de les pensions representa ja un increment de més de 200 euros mensuals en relació amb l'import actual de les pensions per adults discapacitats físics o mentals.

La pensió de solidaritat es pot acumular amb altres d'assistencials del Govern, de la CASS i amb altres ingressos procedents d'ocupacions a temps parcial sempre que els ingressos totals així percebuts no superin el salari mínim. D'altra part, el Reglament de prestacions d'assistència social preveu una línia d'ajuts generals a les famílies i d'altres ajuts específics per a persones amb discapacitat que comprenen les adreçades a l'adquisició d'ajudes tècniques, ajudes individuals per afrontar situacions puntuals urgents i per col·laborar al pagament de la pensió residencial. A més a més, des del 2005, el col·lectiu de discapacitats pot sol·licitar i gaudir d'ajuts directes a l'habitatge de lloguer per mitjà de la dotació pressupostària que s'ha incorporat per a ajuts a l'habitatge de lloguer per a col·lectius sensibles, especialment el dels discapacitats.

Per fer un comparatiu amb pensions de solidaritat amb països veïns, doncs, tenim que per beneficiar-se de les pensions no contributives d'invalidesa a Espanya es tenen en compte els ingressos de la unitat econòmica de convivència (és a dir, de la família) i,

en canvi, per accedir a la nostra pensió, aquí establerta, es té en compte únicament els recursos del sol·licitant. I a més, a Espanya, aquesta pensió és incompatible amb altres pensions i amb ingressos del treball.

Aquests arguments ja es van donar els anys anteriors, que són pràcticament els mateixos, que creiem que també són vàlids aquest any, a més tenint present que s'ha fet aquest augment de la pensió.

Per tant el Grup Parlamentari Liberal considera correcte fixar en un 75% del salari mínim la pensió de solidaritat per a persones amb discapacitat, i no donarà suport a la reserva d'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Pel Govern hi ha alguna intervenció?

Pels grups parlamentaris alguna altra intervenció?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, quan em vam proposar de defensar aquesta esmena, em va fer un gran plaer poder continuar amb una esmena, que espero que no s'allargui en el temps ni en les legislatures vinents, perquè vaig estar llegint, -que em costa posar-me al dia sobre les qüestions parlamentàries, llavors el que faig és llegir molt el Diari Oficial del Consell-, i vaig veure que en vàries ocasions, el company Dallerès havia fet aquesta defensa d'aquesta esmena. Em plau veure que algun efecte han tingut les intervencions del company Dallerès, ja que el Grup Liberal es conformava sempre amb el 50%, i aquest any, -ara veig un dels motius que és el programa electoral-, i han augmentat fins al 75%.

A veure, quan parlem, -i al meu entendre petit i curt entendre-, si parlem d'un salari mínim per la resta de les persones, el que no em cap a mi dintre del cap, és per què aquestes persones, que són tant persones com les altres, han de viure amb un salari o han de rebre, millor dit, una quantitat de diners inferior a la que considera l'Estat que és el salari mínim per a la resta de persones?

És a dir, salari mínim, és el que enteneu vosaltres, -que de ben segur el meu grup no ho entén així, perquè no ho és: la realitat ens dóna la raó-, si enteneu vosaltres que amb aquest salari mínim qualsevol persona ja pot viure en aquest país, doncs,

estem dient que aquestes persones amb aquesta discapacitat, amb aquesta impossibilitat de tenir un treball, -perquè és el que diu l'article 20 de la Llei, ens referim a aquest article-, si no tenen possibilitat de treballar, els hi heu de donar els mínims ingressos que vosaltres considereu que per a les altres persones són necessaris per viure.

En les diferents intervencions que he sentit respecte a les altres esmenes, he vist una voluntat molt creixent, molt bona i molt positiva del Govern, fent les coses més ràpides, més pràctiques, menys feixugues, dèieu. Bé, nosaltres creiem que donant aquest salari al 100%, donant aquesta pensió de solidaritat al 100%, potser no tenen necessitat d'anar a buscar aquestes diferents ajudes. I una de les tendències que hauríeu d'anar mirant en qüestió social, és això, facilitar també l'accés a aquestes ajudes. Que no hagin d'anar a quaranta guixetes diferents per demanar ajuda a l'habitatge, ajuda a això o ajuda per allò altre.

I la por, o la comparació que s'ha fet amb altres països que si són incompatibles aquests tipus de pensions, si es miren els ingressos de la família, o si es miren d'altres coses, el propi article 20, ja preveu els mecanismes per, si els ingressos d'aquesta persona són superiors al salari mínim, que aquesta pensió es paralitzi o es redueixi en la mesura que ell té altres ingressos extres. No hi ha cap mica de por. No els volem fer milionaris amb aquesta pensió. Volem que aquestes persones, amb aquesta impossibilitat de tenir un treball normal com la resta, tinguin almenys el dret de rebre aquests diners mínims, que vosaltres dieu que són necessaris per viure o sobreviure, millor dit, en aquest país.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció?

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, és veritat que en els anys anteriors s'havia mantingut el 50%, però bé, no hi ha res d'inamovible, i les coses avancen, i si es canvia d'opinió i per al benefici d'aquest col·lectiu, jo crec que sí que hi sigui, per pròpia decisió nostra o per insistència del company Dallerès, o pel que sigui, el que les coses evolucionin, sempre s'ha de celebrar que es canviï d'opinió, no?

Vull dir que no crec que en això se n'hagi de fer un retret.

I amb la resta de l'exposat, home, ben segur que com més, millor. Vull dir, això és normal. Però bé, si fos tan clar que el salari mínim és el mínim que s'havia d'establir per aquest col·lectiu, doncs, jo crec que això ja s'hagués hagut de parlar en la Llei quan es va votar aquesta Llei, fa tres anys, que en aquell moment va ser una Llei presentada amb moltes esmenes, se'n van transaccionar moltes, i al final es va aprovar per unanimitat. I el text de la Llei, que és la que té efectes normatius, hi diu ben clar que el mínim que es considera és el 50% amb uns complements. A partir d'aquí, si era tan clar que s'havia de posar el salari mínim, jo ja no sé per què en aquell moment ja no es va fer constar aquesta decisió, que sembla tan ferma ara.

Tot i amb això, vull dir que bé, al llarg dels anys, si arriba un moment que les condicions són òptimes i favorables, i es creu que s'ha de pujar al 100, doncs, per a mi, no hi veig cap inconvenient. Però en aquest moment, pels motius que he dit anteriorment creiem, el Grup Parlamentari Liberal, que doncs, el 75 és correcte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part del Govern o dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

És únicament per explicar-li al Sr. Jordana per què la Llei diu el que diu.

Miri, això és el resultat d'una esmena presentada pel Grup Socialdemòcrata. L'esmena demanava que la pensió de solidaritat fos igual al salari mínim. Vam haver de transaccionar-la amb el grup majoritari, amb el Grup Liberal, perquè fos acceptada. I es va arribar a aquesta transacció, a l'igual que es va arribar a moltes altres transaccions en aquesta Llei, que vostè sap que va ser votada per unanimitat. Va ser un exemple, jo diria, paradigmàtic de la bona feina que es pot fer en Comissió, de com es poden pactar i consensuar certes lleis. I aquí, en aquesta sala, en aquest moment, a les files liberals, hi ha algun conseller que hi va participar, i penso que pot donar fe del que estic dient.

Per quin motiu diu això? Doncs, perquè va ser una transacció. Per aquest motiu, no per cap altra cosa. I pensi vostè que això és el mínim, diu: com a mínim

ha de ser això. La qual cosa no pot dir que sigui superior.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Alguna altra intervenció?

Doncs, procediríem a la votació. Sí, repetim, és sí, a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Sí.

12 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. secretari.

Doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena, i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Passaríem ja a l'esmena número 5, corresponent a l'esmena número 30 de l'informe de la ponència.

Intervé per la defensa el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

L'article 19 de la Llei del Pressupost, relatiu al finançament de les despeses sanitàries, a càrrec de la seguretat social, derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària previstos en la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, diu textualment:

"Es fixa en un 50% el percentatge a càrrec del Govern per contribuir a les despeses estrictament sanitàries derivades de les prestacions socials i sociosanitàries de suport a l'autonomia, a càrrec de la seguretat social, establertes en l'article 17 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, del 17 d'octubre del 2002."

Doncs bé, un cop més, mitjançant l'esmena que ara analitzem, els socialdemòcrates proposem modificar el percentatge esmentat per passar-lo del 50 al 75%.

I dic "un cop més", perquè no és aquesta la primera vegada que els socialdemòcrates presentem aquesta esmena a la Llei del pressupost.

Tenint en compte que la situació no ha canviat en relació a la dels anys anteriors, enguany els nostres arguments són exactament els mateixos que els que ja va exposar magistralment el meu company Josep Dallerès els anys 2004 i 2005.

Dèiem llavors, i continuem dient ara, que els socialdemòcrates no considerem adequat que mentre l'afiliació a la CASS no sigui obligatòria per a tothom, aquest organisme hagi d'assumir el mateix percentatge que el que assumeix el Govern.

No han de ser sempre els cotitzants de la CASS els que, únicament, es mostrin solidaris amb la resta de la col·lectivitat.

Considerem que és des de les arques governamentals que cal arbitrar la redistribució, sense deixar de banda mai l'enunciat en l'article 37 de la Constitució.

D'altra banda, passar el percentatge del 50% al 75% no vol pas dir que la CASS deixi de participar. Vol dir, tan sols, que la càrrega solidària es reparteix de manera diferent, d'una manera més equilibrada, especialment mentre l'afiliació a la seguretat social no sigui obligatòria, cosa que gairebé amb total seguretat continuarà sent així durant l'any 2006.

Ara bé, ens trobem en idèntica situació que la que denunciàvem en la nostra primera intervenció sobre aquest tema. Si no s'aprova l'esmena núm. 76 de l'informe del ponent -esmena que, com ja he dit, també hem reservat-, de fet és absolutament irrellevant que el percentatge sigui del 50, del 75 o del 100% ja que, a la pràctica, el Govern continuarà, com els anys precedents, sense pagar ni un euro, incomplint doblement la Llei, ja que incomplirà el que determina l'article 26.4 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat i, també, l'article 19 de la Llei del pressupost per a l'exercici 2006.

És, doncs, en base a aquests arguments, idèntics als ja exposats durant els anys precedents, que demanem el vot favorable a la nostra reserva d'esmena. Uns arguments que van merèixer llavors el suport de tota l'oposició i el vot contrari de la majoria liberal. Ara tindrem ocasió de comprovar si el nou impuls, tan pregonat des de les files liberals ha arribat, -o no-, a aquesta parcel·la del finançament de les polítiques socials.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena planteja augmentar fins al 75% el percentatge a càrrec del Govern per contribuir a les despeses estrictament sanitàries, derivades de les prestacions socials i sociosanitàries de suport a l'autonomia a càrrec de la seguretat social, establertes a l'article 17 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

Aquesta despesa fa referència als programes i serveis sociosanitaris per a les persones que tenen problemes socials i de salut. El percentatge fixat correspon a prestacions sanitàries que tenen dret a rebre les

persones discapacitades per part de la CASS, dret garantit, sobretot, a partir de l'aprovació del Reglament d'atenció social, de treball i de seguretat social de persones discapacitades que desenvolupa l'article 18 de la Llei de garantia dels drets de les persones discapacitades.

Concretament, aquestes despeses a càrrec del Govern que es fixen en un 50 % (d'acord amb el que estableix la Llei), corresponen als programes d'atenció social i sociosanitària del Patronat de l'Escola Especialitzada Ntra. Sra. de Meritxell, segons conveni entre el Govern i el Patronat d'aquesta escola, mitjançant el projecte pressupostari del programa d'aquesta escola, valgui la redundància.

Entenem que el fet de fixar el percentatge del Govern en un 75 %, suposaria un greuge comparatiu d'aquest col·lectiu amb la resta de cotitzants de la seguretat social, quan el que pretenia l'esperit i la lletra de la Llei era, precisament, assegurar la igualtat de les persones amb discapacitat amb la resta de ciutadans.

Al marge d'això, també voldria dir que parlant de finançament i quan es va aprovar aquesta Llei, doncs, concretament, vostè, Sr. Esteve López, en la seva intervenció, -no sé si la recordarà parlant del finançament, i aquesta no estava transaccionada, perquè era l'opinió del grup parlamentari-, doncs, va dir en relació al finançament d'aquesta Llei, diu: "La solució finalment adoptada és, segons el nostre criteri, una solució equilibrada que distribueix la càrrega financera de les diferents mesures de protecció de la salut i d'atenció social i sociosanitària, previstes als articles 16 i 17 del Projecte de Llei entre l'Estat i la Caixa Andorrana de Seguretat Social".

Llavors, vostè ha dit en la seva intervenció que cada any fèieu aquesta intervenció perquè la situació no havia variat. Llavors, jo em pregunto: si la situació no ha variat en aquests darrers anys i en el moment que es va aprovar la Llei, que es va aprovar per unanimitat, i en la seva intervenció van considerar que aquesta distribució financera era equilibrada, jo entenc ara que també ho hauria de ser en aquests moments, vist que la situació no ha canviat. Això d'una part.

I d'altra part, també, bé, jo també voldria recordar aquí que hi ha un acord per promoure dos lleis socials, doncs, si estem en aquesta fase d'elaboració, jo crec que també és prudent mantenir la distribució que diu aquesta Llei que ha estat aprovada. I bé, si s'ha de fer algun canvi i millorar-ho en un sentit o en un altre, o canviar les condicions, doncs, ja ho podem fer al final d'aquest procés que tenim endavant, de parlar àmpliament de quin model de

protecció social volem a Andorra. Però de moment, creiem que s'ha de mantenir aquesta distribució del finançament, i això no té res a veure amb el nou impuls, sinó que és l'impuls que correspon a aquesta qüestió. Per tant, no podem acceptar la vostra esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, per part del Govern?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Dir que el Govern compleix escrupolosament l'article 26 de la Llei, paràgraf 4.e, ja que dins de la Llei de pressupost es fixa anualment un percentatge per contribuir al finançament de les despeses estrictament sanitàries derivades de les prestacions socials i sociosanitàries de suport a l'autonomia a càrrec de la seguretat social, establertes a l'article 17.

El Govern està fent això amb l'article 19 de la Llei del pressupost, i si bé és cert que no hi ha un crèdit identificat, dintre del que són els pressupostos del Govern, que a més la Llei no t'obliga a tenir un crèdit identificat dintre del que és el propi pressupost de l'Estat, sí que he intentat explicar abans quins eren els crèdits i les partides que anaven dirigides cap aquest concepte, que està específicament detallat dintre del que és l'article 17.

Després, el Sr. López ha dit una altra cosa referint-se a què no és just que els contribuents o la gent que està donada d'alta a la CASS, contribueixi a les despeses de malaltia d'aquest col·lectiu; dir al Sr. López, que segons l'article 18 de la Llei, que també el Govern el respecta, òbviament, -com no pot ser d'una altra manera-, el Govern es fa càrrec de tot el que són les cotitzacions d'aquest col·lectiu a la CASS, segons l'article 18, -com no pot ser d'una altra manera-, i a més a més, és a dir amb aquestes persones que estan d'alta a la CASS, a més a més, contribueixen amb un 50% amb totes les despeses sanitàries que tenen aquestes persones.

Per tant, si hi ha alguna discriminació serà en positiu, no en negatiu com volia presentar el Sr. López.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, em sorprèn que s'utilitzi el mateix argument que es va utilitzar en anys anteriors, dient que augmentar aquest percentatge del 50% al 75%, podia ser una discriminació envers la resta d'assegurats.

Em sorprèn perquè discriminació ja existeix a partir del moment que hi ha una discriminació, que hi ha un percentatge assignat, que no es tracta per igual. Tots som conscients que les despeses sanitàries derivades d'aquests programes d'atenció social i sociosanitària són elevades, i per tant, va semblar correcte, al moment que es va consensuar la Llei, -i jo després també li faré una referència, justament a aquesta intervenció-, doncs, aquest moment que es va consensuar la Llei, va semblar correcte fixar aquest percentatge.

Li vull recordar al Sr. Jordana, que també, això és una transacció, una transacció com a conseqüència d'una esmena presentada pel Grup Socialdemòcrata.

Bé, en segon lloc, hem de dir que aquest percentatge del 50%, exactament igual que el que passa amb la pensió de solidaritat que diu el 50% del salari mínim, és un mínim. El que diu la Llei és que en cap cas podrà ser inferior, la qual cosa implica, doncs, que pot ser superior. I pot ser superior especialment en situacions com les actuals.

Nosaltres sabem que actualment, i això és un criteri que s'ha valorat en aquesta Cambra en diferents ocasions, com deia abans, en anteriors discussions d'aquesta mateixa esmena per part de tota l'oposició, que mentre l'afiliació a la seguretat social no sigui obligatòria, fer recaure el pes del finançament d'aquestes mesures bàsicament a la seguretat social, doncs, no ens sembla correcte ni adequat, perquè crea un greuge.

En tercer lloc, Sr. Jordana, miri, l'article del finançament parla de dues coses. Parla del finançament de les prestacions de salut de l'article 16, que són totes a càrrec de la seguretat social, que són les prestacions sanitàries, rehabilitadores i complementàries, i van a càrrec exclusiu de la seguretat social; i les de l'article 17, que són, com abans ens recordaven, són les diferents prestacions sociosanitàries de suport a l'autonomia, sigui atenció diürna, domiciliària o residències.

Què ens diu la Llei? Que la part que sigui social ha de ser finançada pel Govern, i la part a càrrec de la seguretat social, allò que la seguretat social ha de pagar; que el Govern n'ha d'assumir el 50%.

Bé, el Sr. ministre ens diu que el Govern compleix amb les seves obligacions, ens diu que compleix perquè fixa un percentatge, que fixa aquest percentatge a l'article 19 de la Llei de pressupost. I també ens reconeix, per sort, que no hi ha cap crèdit específic destinat a aquest finançament d'aquest article.

Miri, això és un problema greu que tenim aquí. És un problema greu, perquè jo entenc que això no és així com vostè diu. Jo entenc que els diners que destina el Govern a aquestes prestacions no arriben a aquest 50% de la despesa sanitària. És més, vostès no tenen els números.

Vull recordar a tots vostès que al mes de desembre, ara farà uns tres mesos, la Sra. ministra de Benestar va comparèixer davant de la Comissió d'Afers Socials, per parlar-nos justament, a demanda de la Comissió, sobre l'evolució i l'estat actual de la Llei de discapacitats. En aquell moment se li va preguntar sobre aquest aspecte en concret. Des del Grup Socialdemòcrata, li vam preguntar, li vam dir: escolti, Sra. ministra, com es fa aquest finançament? La Sra. ministra, en aquell moment, ens va dir que no ens podia respondre, que no tenia els números, cosa que és comprensible, perquè una persona no té perquè tenir tota la informació al moment, i que faria arribar la informació als membres de la Comissió. Bé, aquesta informació ens ha arribat, i li agraeixo Sra. ministra de fer arribar aquesta informació.

És clar, la Sra. ministra, a la seva resposta, el que ens diu textualment, és que el Govern cotitza a la CASS per la branca malaltia i vellesa per a totes les persones amb discapacitat que compleixen els requisits establerts i, per tant, d'acord amb l'opció presa pel legislador, que és la d'afiliació i de cotització a la seguretat social, és fa càrrec de la totalitat de les despeses sanitàries de les persones amb discapacitat de 18 a 65 anys.

Naturalment, ja ho sabem que el Govern paga aquesta cotització, com ha recordat abans el Sr. ministre. I ho fa perquè ho diu la Llei. Però la Llei diu que també, a més, s'ha de pagar aquest percentatge que, com a mínim, ha de ser del 50%.

Vostè diu que el crèdit no és específic. I jo li estic dient, que per nosaltres, d'acord amb el nostre punt de vista, el Govern no transfereix a la seguretat social el 50% de les despeses que la seguretat social té en concepte de despeses sanitàries d'aquests programes. Aquesta és la discussió.

Nosaltres, d'altra banda, proposem passar-ho al 75%. Per què? Perquè considerem que és una qüestió molt més justa -de justícia equitativa-, que no siguin únicament els cotitzants que, com sempre, hagin de

finançar les polítiques socials, sinó que el Govern també doni exemple en aquest sentit, i que financi una part superior d'aquestes despeses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Pel Govern?

Doncs, procediríem ja a la votació de l'esmena: sí és sí a l'esmena, i no és no a l'aprovació, doncs, quedaria el text tal com ha sortit de la Comissió.

Si voleu procedir a la llista.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Sí.

12 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena, i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Passem al punt número 6 d'esmenes, al vot particular número 1 que correspon a l'esmena número 39 de l'informe de la ponència.

Intervé per la defensa del vot particular el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquest vot particular és el primer d'una sèrie de 6 esmenes, 6 vots particulars que presentem avui davant de la Cambra, que es corresponen amb 6 esmenes presentades pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, i aprovades per transacció en votació majoritària sense el nostre vot en el grup que vam debatre a la Comissió de Finances.

Independentment de les discussions que hi han hagut abans, vaig a defensar aquestes 6 esmenes en conjunt, de la mateixa manera que ha fet el company Enric Tarrado, perquè entenc que és una situació singular. Estem parlant no de reserves d'esmena, com han sigut totes les altres i com seguiran sent la resta d'esmenes que ha presentat el nostre grup parlamentari, sinó que són vots particulars en els quals el nostre grup demana que es retorni al text original del Projecte de llei de pressupost. S'han aprovat unes transaccions, i nosaltres el que demanem és que es retorni i es revisi aquesta votació, es replantegi i es retorni a la redacció original del projecte de pressupost.

Per què presentem aquests vots particulars? Bé, en primer lloc hem de dir... bé, primer he de dir que si no entrem a discutir esmena per esmena, i ho fem conjuntament, és perquè la discussió no la portem sobre el contingut de cadascuna de les esmenes, sinó sobre, precisament, el tràmit que hi ha hagut i la resolució en forma d'esmena transaccionada, i el resultat que ha tingut aquesta transacció.

He de dir primer que amb una votació normal, segurament la major part, si no totes, de les esmenes presentades pel Grup CDA + Segle XXI, hagués merescut la nostra aprovació, haguéssim votat favorablement. Primer de tot, perquè algunes d'elles estaven, precisament, recolzades, també, en esmenes nostres que no han prosperat. De totes formes no va ser així, i el Grup Parlamentari CDA va preferir transaccionar amb la majoria, revisant completament els valors de les seves esmenes.

Totes elles són esmenes de reducció de despesa. Una cosa absolutament legítima, i que, en tot cas, no em sorprèn venint del CDA, que ja n'ha fet bandera.

Nosaltres també estem a favor, Sr. Tarrado, de reduir les despeses, però no és un lema absolut. Nosaltres prioritzem, si vol, l'eficiència, i no retallem despeses en llocs que nosaltres considerem prioritaris. Bé, suposo que vostè també té el mateix parer, però bé, en tot cas se'n va més al límit que nosaltres.

Entenem i considerem legítima la seva proposició, i els hi vull dir perquè això ho farà més entenedor, aquesta esmena nostra, aquest vot particular. Vostès quan van presentar globalment aquestes 6 esmenes, estaven plantejant a la Comissió una reducció de despesa de l'ordre d'1.687.000 euros, sobre un total corresponent a les partides que vostès esmenaven de 3.746.572 euros. Això significava una reducció de despesa de 45% sobre aquestes partides. Evidentment molt menor sobre el conjunt del pressupost, però una reducció de despesa important sobre partides, que ja li dic, nosaltres estàvem d'acord també a retallar.

Ens va sorprendre quan en el procés de negociació, després que tinguessin una negativa per part de la majoria, el primer dia; el segon dia la majoria els hi fes una oferta transaccional que era de dir, bé, el Govern ha afinat tant els número que ens resulta impossible acceptar una reducció tan important, però podríem fer una reducció una mica més petita que s'avingués als nostres càlculs. El Sr. Jaume Serra, precisament, recolzava amb la finura de treball que havia tingut tot el Govern i el Ministeri de Finances, en particular, fer impossible assumir aquestes reduccions que vostè proposava.

Ara, ens vam estranyar quan van presentar una reducció que es reduïa o arribava, -segons com es vulgui veure, tot és relatiu-, al 5% del proposat que vostès formulaven. O sigui que a la primera esmena que vostès proposaven una reducció de 100.000 euros, Govern els hi va acceptar una reducció de 5.000. I vostès en una transacció, -que em permetrà carinyosament que la qualifiqui de gloriosa-, van acceptar.

Al final de tot, vostès parlaven de reduir 1.600.000 euros amb les 6 esmenes. Al final, aquesta reducció va arribar a la xifra de 84.340 euros. Sobre el valor inicial que li comentava de 3.700.000 euros, això significa la xifra estratosfèrica que s'ha dit abans, de 2,25%.

O sigui, nosaltres entenem que... a veure, m'he apuntat abans en la seva intervenció, Sr. Tarrado, una nota: "cal sospesar les repercussions". Doncs, agafant, precisament, la seva frase, sospesant les repercussions entenem que no val la pena embarcar-se amb una transacció d'aquest tipus. Defensem aquest vot particular perquè no volem comprometre la finura i el treball que ha tingut el Govern, i per 84.350 euros posar en perill el correcte desplegament del pressupost.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay, per la seva intervenció.

Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, en aquest cas faré com el Sr. Alay. Volia intervenir al final d'aquests vots particulars, però intervindrà al principi.

Faré la meva intervenció, però volia abans de fer la meva intervenció, puntualitzar dos coses al Sr. Alay. Que hi ha una cosa que és la nostra forma de treballar, que no és la mateixa que la d'ells en Comissió, perquè jo entenc que el treball en Comissió, moltes vegades és per transaccionar i provar d'obtenir alguna cosa. I així ha sigut, sigui poc o molt, ho hem obtingut amb aquestes esmenes, almenys fer passar la nostra idea.

I em sap greu que el posicionament del Partit Socialdemòcrata, en aquest cas, sigui molt diferent, i ho puc entendre perquè políticament potser estem una mica allunyats, i la seva grandor del seu grup parlamentari, potser no els hi permet aquesta cintura, no? Però jo entenc que val més aconseguir alguna cosa que no aconseguir res, com passa amb les esmenes del Partit Socialdemòcrata, que moltes han estat tombades; i crec que, potser, a vegades, com he dit abans en una intervenció, quan discuteixes una cosa, a vegades val més treure'n una mica de profit, i no voler estirar massa el fil, que quan arriba ja es trenca, que és el que li passa al Sr. Alay. Li ha passat al Sr. Alay en el si d'aquesta negociació en Comissió pel pressupost.

Nosaltres volem manifestar que amb aquestes esmenes, nosaltres, el que pretenia el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI era marcar una tendència que nosaltres hem anat defensant al llarg del nostre debat polític, en general; ho hem defensat aquí en aquesta Cambra, i més que passar per sobre dels valors, nosaltres el que hem volgut fer, és marcar una tendència. que és la tendència, -com repeteixo-, que hem anat seguint al llarg d'aquest inici de legislatura, no?

En fi, nosaltres entenem que, com he dit ara i com li he dit al Sr. Alay, doncs, entenem que val més aconseguir una petita cosa que no aconseguir res, que és el que ha aconseguit el Sr. Alay en moltes de les seves esmenes presentades.

En aquest cas, doncs, nosaltres vam arribar a aquest acord amb la majoria, amb el Partit Liberal, i entenem que per a nosaltres és un acord satisfactori, perquè el que volíem fer entendre i el que volíem fer passar, és que hi ha d'haver una despesa. Evidentment que hi ha unes despeses i unes necessitats, que el Govern i l'Estat necessita; però d'aquí a voler tirar la casa per la finestra, això tampoc, i entenc que s'ha de fer amb racionalització i amb seny.

Res més. Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, ja que s'ha parlat de la feina en Comissió, jo vull agrair especialment la manca d'integrisme intel·lectual per part dels components d'aquesta Comissió, en la mesura en què, doncs, els companys del grup CDA + Segle XXI van acceptar una transacció, i els companys del Partit Socialdemòcrata són capaços de defensar el pressupost del Govern. El qual els honra amb aquest vot particular. Això d'entrada.

De fet ja s'ha explicat aquí, però durant el tràmit d'esmenes, el que va fer la Comissió de Finances, va ser analitzar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, i van escoltar els arguments que van exposar-nos i van transaccionar-ho, això ja s'ha explicat.

L'argument presentat ens va convèncer en la mesura en què s'emmarcava en una voluntat, i també s'ha dit aquí, d'una certa preocupació per la contenció de

la despesa. I vam fer nostre aquest raonament. Ho acceptem.

Vam compartir aquest discurs polític i ho vam acceptar. És això. És a dir, no hi veig cap major problema ni cap fet, per dir-ho d'alguna manera, dolent.

Des del Grup Parlamentari Liberal opinem que de la disminució de la despesa d'un import del 5% sobre la quantitat que estava esmenada a l'origen: d'una banda donava suport a la posició política original, -així ho consideràvem-, i d'altra banda, era compatible amb el funcionament dels projectes afectats per aquesta disminució de despesa.

Considerem i consideràvem, que tenia efecte més polític que tècnic, ho consideràvem llavors, ho pensàvem llavors, i continuem pensant ara, i per aquest motiu, lamentant-ho molt, no podem donar suport al seu vot particular.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Govern hi ha alguna intervenció?

Doncs, alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, he escoltat atentament les intervencions dels companys Enric Tarrado i Jaume Serra, companys, a més de la Comissió, i bé, Sr. Tarrado, pot estar convençut que des de la meva persona o des del grup parlamentari, no Partit Socialdemòcrata, -si em permeten la rectificació-, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, -és a dir, el Partit Socialdemòcrata i el Partit de Renovació Democràtica-, hi ha hagut sempre la millor voluntat de col·laborar, i a més agraeixo les paraules del Sr. Jaume Serra, que ha reconegut que això ha sigut una voluntat de part de tota la gent que ha integrat la Comissió. No hi ha en absolut un interès en aquest sentit, sinó simplement, remarcar diferents maneres de fer les coses, que no desqualifiquem de cap de les maneres, però posant el seu punt just de quina ha sigut la contenció de la despesa que s'ha produït. Una contenció de la despesa de l'ordre, que aquí m'he entretingut a fer números, sobre el total del pressupost representa un 0,25 per mil, és a dir, 1 euro per cada 4.000 euros pressupostats.

No és això el tema que nosaltres volem discutir. Estem a favor de la contenció de la despesa, ja ho hem dit, en aquells aspectes i en aquells àmbits que

pertoqui, i no crec que hi hagi gaire res més. Tothom ha pogut dir la seva. El Sr. Enric Tarrado ha volgut fer palesa la seva sensibilitat en el tema de contenció de la despesa, i nosaltres hem pogut explicar que hi ha contencions i contencions de despesa.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció procediríem a la votació, sí és sí a la proposta, i no és no, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la Comissió.

El vot particular...

Sí és sí al vot particular, i no és no, doncs, el text quedaria tal com ha sortit de la Comissió.

Sí, Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Em permet. No sé si, avui per abreujar una mica, després hi ha 6 esmenes que vénen seguides. Si no hi hagués algun problema, tot i el que vostè ha dit al començament, les podríem votar totes amb la mateixa votació?

Si no hi ha cap inconvenient, potser ho faríem més hàbil.

El Sr. síndic general:

Sí, per desgràcia del secretari general que és el que haurà de patir la lectura cada vegada de la llista, haurem de continuar tal com vam acordar a la Junta de Presidents. Però de totes maneres li agraeixo que hagi intentar alleugerir una mica la càrrega d'aquesta sessió.

El Sr. Vicenç Alay:

De res, gràcies.

El Sr. Jaume Serra:

Sr. Síndic, vist que en aquest cas, el fet pràctic podria aconsellar la proposta que fa el conseller Alay, jo poso a la consideració del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, que aquesta votació es pogués fer tota conjuntament. Nosaltres no hi tindríem cap inconvenient.

El Sr. síndic general:

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Per a nosaltres no hi ha cap inconvenient en fer-la conjunta.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

En tot cas, s'haurà de fer al final de la tramitació que escau fer, doncs, de llegir almenys, totes...

El Sr. síndic general:

Sí, sí, ben entès.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

(A les 17.20h deixa la sala el Sr. Jaume Bartumeu Cassany)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, agrair la voluntat dels grups parlamentaris, i llavors donaríem lectura de les 6 reserves de vot, i una vegada donada la lectura d'aquestes 6 reserves procediríem a la seva votació en la seva globalitat.

Entenc que aquesta feina em toca a mi.

Vot particular número 2 que correspon a l'esmena número 40 de l'informe de la ponència.

Vot particular número 3 que correspon a l'esmena número 41 de l'informe de la ponència.

Vot particular número 4 que correspon a l'esmena número 42 de l'informe de la ponència.

Vot particular número 5 que correspon a l'esmena número 43 de l'informe de la ponència.

Vot particular número 6 que correspon a l'esmena número 44 de l'informe de la ponència.

Ja hem acabat. Aquí doncs, tindríem el conjunt de les 6 reserves d'esmena, ajuntades i agrupades, en la mateixa discussió.

Doncs, ara sí que procediríem ja a la seva votació passant l'ordre de llista.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

El Sr. síndic general:

Doncs, havent procedit a la votació, Sr. secretari de la Sindicatura, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Sí.

11 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, la votació queda desestimada, i les 6 esmenes es mantenen, doncs, en el text tal com ha sortit de la Comissió.

Jo proposaria, potser avançant una mica el calendari normal que tenim, de fer una pausa de 10 minuts, i reprendrem la sessió, doncs, en qüestió de 10 minuts.

Gràcies.

(Són les 17.40 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18 h)

Bé, doncs, reprenem la sessió.

Agrair que la puntualitat amb els 10 minuts avui ha sigut bastant estricta.

Doncs continuariem amb el punt número 12, corresponent a l'esmena número 6, que alhora correspon a l'esmena número 46 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'esmena número 46 de la ponència és de modificació al projecte de pressupost d'ingressos.

Diu així:

Es proposa crear un nou concepte anomenat "Regularitzacions" dins de l'article "Reinteguments" (33) dotat amb un import de tres milions deu mil tres cents disset (3.010.317) euros, en compliment de l'acord del Consell General de data 30 de juny de 2004.

Aquesta esmena es fonamenta en els fets següents:

En l'informe relatiu a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes sobre les liquidacions dels pressupostos de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents als exercicis de 1999 i 2000, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposava, entre altres, que el Tribunal de Comptes realitzés un informe complementari sobre l'aplicació, per part del Govern, de la Llei qualificada de les transferències als comuns, en particular dels articles 14, 15 i 16.

Aquesta proposta va ser aprovada pel Consell General en la sessió del dia 24 d'abril del 2003.

El Tribunal de Comptes, en data 5 de març del 2004, va trametre a la Sindicatura el document intitulat: "Informe del Tribunal de Comptes, a petició del Consell General, sobre l'adequació de les liquidacions dels pressupostos de l'Administració general, corresponents als anys 1999, 2000 i 2001 a la Llei qualificada de transferències als comuns".

Analitzat per la Sindicatura en el decurs de la reunió del dia 17 de març del 2004, dit document va ser admès a tràmit. Figura publicat al Butlletí del Consell General, número 11/2004, de 18 de març del mateix any.

Em permetré fer un breu, molt breu, recordatori del que diu el document tramès pel Tribunal de Comptes i que, com he dit, tothom pot consultar al Butlletí del Consell General.

La fiscalització realitzada pel Tribunal de Comptes concerneix el conjunt de les inversions que figuren en les liquidacions pressupostàries del Govern corresponents als exercicis 1999, 2000 i 2001.

El Tribunal de Comptes va determinar:

D'una part, la correlació de les inversions efectuades amb una competència clarament atribuïda al Govern;

D'altra part, l'existència de partides pressupostàries específiques, amb identificació clara del projecte afectat, en el pressupost aprovat per cadascun dels exercicis.

Això li va permetre descartar totes aquelles inversions efectuades en l'exercici d'una competència clarament atribuïda al Govern i retenir, per una anàlisi més aprofundida, aquelles que podien plantejar algun dubte ja sigui en relació amb la cobertura competencial expressa o a la legitimació pressupostària.

Així doncs, les inversions sense cobertura competencial expressa venien agrupades per exercicis i sota dos títols diferents:

Inversions a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa però que figuraven identificades dins del pressupost de l'exercici (del pressupost de l'exercici, s'entén);

i, les inversions a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa i que no figuraven identificades dins del pressupost de l'exercici.

Junt amb l'informe del Tribunal de Comptes corresponent a les liquidacions de l'any 2001, la Comissió de Finances i Pressupost va analitzar l'esmentat informe i les conclusions van ser trameses per aprovació al Consell General; figuren en el Butlletí del Consell General número 34/2004, de 30 de juny del 2004, pàgina 19, i diuen que es "demana que es regularitzin les situacions d'aquells projectes, a les inversions dels quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa", és a dir les agrupades sota el segon títol.

Així va aprovar-ho el Consell General, en pes.

En el decurs de la sessió del 24 de setembre del 2004 (Diari Oficial del Consell General número 11/2004), vaig formular una pregunta amb resposta oral sobre l'aplicació d'aquest acord adoptat per tots els grups, unànimement.

La ministra de Finances va contestar textualment i rotunda: "per respondre més directament a la seva pregunta serà, sobretot en el pressupost del 2005".

No recordaré ara que vaig replicar-li en aquella ocasió, no ve al cas. A hores d'ara, hem de constatar, però, no va constar al pressupost 2005, o que, en tot

cas, no vam saber-hi veure res al respecte i que, malauradament, una vegada, més un membre del Govern no va honorar la paraula donada en sessió plenària d'aquest Parlament! Malauradament, no es tractava de la primera vegada.

Lamentable. Diré senzillament que és lamentable.

La motivació d'aquesta esmena radica, doncs, com tothom pot comprovar-ho, en un acord unànimement d'aquesta Cambra.

No entenc la postura actual del Grup Liberal, grup que, seguint les recomanacions del Tribunal de Comptes, va votar a favor d'aquesta regularització, tant en Comissió de Finances i Pressupost com en el si del Consell General, que ara sembla que es tiri enrera, vist el que va passar en Comissió.

Haguéssim pogut entendre, per exemple, que es proposés alguna transacció, en el moment del debat en Comissió, per tal de no carregar, en un sol exercici, per exemple, la totalitat d'unes xifres generades al llarg de tres anys, o que es fessin propostes alternatives de regularització via acords passats amb les corporacions locals afectades o, encara, per via de contribucions especials, o tota altra possibilitat, o *inclús*, una bateria de mesures que, en tot cas, nosaltres estàvem disposats a estudiar i a trobar un acord, tal com s'havia arribat als acords anteriors que van portar als informes que he mencionat. En realitat va ser un no, i prou.

No entenc, no entenem el no. La raó per la qual hem presentat aquesta reserva d'esmena és, per tal que, en compliment de l'acord del Consell General de data 30 de juny del 2004, retorni a les arques del Govern l'import de tres milions deu mil tres cents disset (3.010.317) euros, corresponents a les inversions a les quals el Tribunal de Comptes no va poder assignar cobertura competencial expressa i que no figuraven identificades dins del pressupost de l'exercici corresponent, i que és de justícia que retornin a les arques d'on no havien hagut de sortir mai, en tot cas, en les condicions en què van fer-ho.

Ja he acabat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès, per la seva intervenció.

Per CDA + Segle XXI, Sr. Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb aquesta esmena volem dir el següent:

Al marge del que pugui afirmar l'acord del Consell General de data 30 de juny del 2004, i considerant

que cal retornar als comuns els imports previstos en aquest acord, si s'escau, o en qualsevol altre acord, entenem que les condicions de l'esmentat retorn s'haurien de pactar entre els comuns afectats i el Govern, en les modalitats i terminis convenients per a cadascuna de les dues parts i, sobretot, sense pertorbar el funcionament normal de qualsevol estament públic.

D'altra banda, una vegada les condicions anteriorment esmentades fossin aclarides i pactades, el Govern ho hauria de preveure pressupostàriament. Volem recordar que és al Govern al que li pertoca preveure i, alhora, xifrar els ingressos de l'Estat.

Per tant, no estem d'acord en crear, dins l'article "reintegracions", un nou concepte de "regularitzacions" amb l'import que el Partit Socialdemòcrata proposa. El nostre vot serà, doncs, negatiu.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Discutir la reserva d'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata és especialment interessant, no diré per què la defensa vostè, perquè ja ha rebut prou lloances en el decurs de la reunió, i em sap greu, perquè ara li hauré de portar la contrària. En fi, per dir-ho en una expressió col·loquial, els arguments a favor o en contra tenen efectes col·laterals.

Intentaré explicar-me.

Acceptar l'esmena, mes enllà que s'estigui o no d'acord amb el fons de la qüestió, vol dir que estem d'acord en què el pressupost es pot esmenar en la vessant dels ingressos. És a dir, que hi podem afegir i/o modificar els ingressos previstos, i modificar el sentit positiu o negatiu un cop ja debatut el pressupost en la seva totalitat.

Acceptar l'esmena es podria entendre com l'acceptació tàcita d'un mecanisme de modificació del pressupost un cop debatut en la totalitat, en el que no hi estem d'acord.

Nosaltres entenem el que diu la Constitució andorrana en el seu article 61, el citaré: "La iniciativa del Projecte de Llei de pressupost general correspon exclusivament al Govern, ..." (fi de

citació), i també en el seu article 62, el citaré: "Els consellers i els grups parlamentaris tenen dret d'esmena als projectes i a les proposicions de llei." (fi de citació).

Entenem que el nostre ordenament jurídic solament estableix una limitació al dret d'esmenar el pressupost, quan exigeix que les esmenes deixin el pressupost quadrat pel ministeri, si em permeten l'expressió col·loquial.

És a dir: que si es proposa una despesa nova se n'abaixi una altra dins el mateix ministeri.

Dit d'altra forma, no es poden creuar esmenes entre ministeris i/o fer propostes alternatives que varien substancialment la política pressupostària del Govern.

Vull ser més rotund, no es pot fer per via d'esmenes un pressupost alternatiu al presentat pel Govern, i debatut en la seva totalitat per aquesta Cambra.

No val argumentar, -perquè potser m'ho diran-, que els consellers, el Consell General i les minories parlamentàries no tenen dret a mostrar la seva discrepància, que no poden fer la seva feina, que tenen el dret d'esmena mutilat. Tenen dret a la discrepància en el decurs de la discussió del pressupost en la seva totalitat i en el tràmit d'esmenes, poden plantejar propostes alternatives, criticar, no estar d'acord, oposar-se, i convencent rebutjar el pressupost presentat pel Govern.

Dit això, és cert que l'aplicació del nostre ordenament jurídic ha permès que aquesta esmena hagi estat acceptada a tràmit, i ha permès, -fent servir l'expressió del nostre amic-, que no hagi estat, per "mort *subita*", que avui exposem la nostra opinió sobre aquest interessant assumpte.

Es tracta d'un cas no regulat.

La possibilitat de fer una esmena que incorpori ingressos al pressupost no la contempla el nostre Reglament, no en parla.

Des del Grup Parlamentari Liberal pensem que la discussió pressupostària d'esmenes que modifiquen el pressupost afegint ingressos i, per tant, permetent afegir despeses, és a dir variant la suma total del pressupost, variant la seva composició i estructura de forma substancial, és una discussió superada en el moment del debat a la totalitat del pressupost.

Aquest és l'efecte col·lateral al que em referia al començament.

En segon lloc, i per contestar al contingut de l'esmena pròpiament dita:

En el nostre entendre l'activitat pressupostària requereix que es comptabilitzi com a ingrés futur aquell que pot ser-ho.

Vostès diuen que cal crear un nou concepte "Regularitzacions" que és un ingrés per import de 3.010.317 euros, i que es produiria pel compliment d'un d'acord del Consell General, de data 30 de juny del 2004. M'ha semblat sentir.

He repassat el Diari de sessions i no he trobat res que permeti incloure aquest "hipotètic ingrés futur" en el pressupost d'enguany.

He repassat l'acord del Consell de data 30 de juny i he trobat, en el punt 3 es fa referència a: "Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents a l'exercici 2001, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici".

I apareix en la seva pàgina 10, i cito: "La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, aprova per unanimitat els comptes del Consell General i òrgans vinculats, i per majoria, els comptes del Govern."

I he trobat, també, en la mateixa pàgina, la demanda de la Comissió d'un informe complementari al Tribunal de Comptes sobre l'adequació a la Llei qualificada de transferència als comuns, en particular els articles 14,15 i 16 i, a més a més, que la Comissió de Finances i Pressupost decideix incloure les seves conclusions sobre aquest informe en el document que ha de votar el Ple el dia 30 de juny. Ja s'ha dit aquí.

La Comissió de Finances i Pressupost fa les següents conclusions en relació amb l'informe del Tribunal de Comptes.

Faré un petit resum perquè puc donar el document per transcriure si fos el cas, i que tots vostès puguin conèixer.

En fi, resumint sobre l'execució pressupostària, hi diu el següent:

En el paràgraf A, extrec un comentari que es fa: "... tot i que alguns dels projectes executats queden coberts per la legitimació que deriva de la llei de pressupostos corresponent a cada exercici, semblaria convenient una major definició dels mateixos, ...";

En el paràgraf B: "Es constata que al llarg de diferents exercicis, el Govern ve finançant de forma total o parcial, infraestructures viàries incloses en el anomenat "pla viari", ...";

En l'apartat C: "En aquells casos en què, per optimitzar l'ús dels recursos disponibles, es recorri a la cooperació entre administracions demana que s'estableixi de forma clara i precisa, les quotes de participació".

En el paràgraf D: "Tot i que molts projectes es trobin identificats i aprovats, sense que hi hagi una normativa que reculli de forma clara que aquestes execucions pressupostàries corresponen a l'exercici d'una competència governamental".

En el paràgraf E: "El Govern desplega la seva activitat en matèria de tractament d'aigües, sense que en alguns casos estiguin definits clarament els límits competencials,..."

I per acabar en la seva pàgina 12 hi trobem:

"En conseqüència, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost demana que es regularitzin les situacions d'aquells projectes, a les inversions dels quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa".

Fins aquí i amb tota la bona voluntat del món no he trobat enlloc res que permeti incorporar, com a ingrés, pel 2006, els aproximadament 3.000.000 d'euros de què parlem.

La resta de l'informe que va votar el 30 de juny, fa referència a liquidacions de comptes dels comuns corresponents a l'exercici 2001 i a les liquidacions anuals de les despeses realitzades pels comuns amb càrrec a les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2002. Evidentment, tampoc hi he trobat els 3.000.000 d'euros.

Vull recordar aquí que la Llei general de les finances públiques estableix que l'obligació de despesa neix de la llei, dels negocis jurídics de tota mena i d'actes i fets, que segons l'ordenament general obliguin a la despesa. També estableix que l'obligació del pagament neix de l'execució del pressupost respectiu, -i aquí no vindria el cas, però bé-, en virtut de la liquidació de les corresponents despeses, i de la sentència judicial o resolució administrativa ferma.

Resumint, pels dos motius abans explicats:

Primer: per la nostra discrepància en el procediment de modificació del pressupost un cop aprovat en la seva totalitat;

i segon: per no trobar l'acord del Consell General que permeti incloure els 3.010.317 euros en el nou concepte anomenat "Regularitzacions"; el Grup Parlamentari Liberal votarà contra l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialdemocrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré pel final.

Efectivament, hem llegit exactament el mateix: demana que es regularitzin les situacions d'aquells projectes a les inversions dels quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa.

D'aquesta demanda, quan se suma la totalitat de les partides que vénen relacionades, dóna aquesta quantitat. És la relació aquesta.

I el que estem demanant via una esmena, vist que fins ara no s'ha complert ni l'acord del Consell ni el que va dir la ministra en la compareixença, aquí, en resposta a una pregunta, (que es faria durant el pressupost 2005), és obligar al debat perquè es faci o al 2006 o al 2007, però que es faci i que es discuteixi aquí. Perquè sinó, és una quantitat de 3 milions d'euros, (no és negligible), i que, he estat escoltant amb molta atenció tot el que hem estat llegint. Hi estic d'acord! Hi estic d'acord! Però és que la figura aquesta no ho permet cap llei, que es financii qualsevol cosa d'aquesta manera.

És a dir, el Govern aplica la Llei de pressupost. No hi ha cap problema. Tota la quantitat de partides que no eren competència del Govern, i que Govern va executar executant una partida pressupostària, ja no hi figura, aquí, aquesta quantitat.

Les que eren competència del Govern, i hi podien haver problemes, tampoc no s'hi han posat. La quantitat aquesta de 3 milions d'euros, correspon única i exclusivament a unes despeses fetes pel Govern, sense l'empara ni de la llei ni de cap resolució de sentència judicial. I per això es demana i per això el Consell ho va fer de forma molt educada, entenc jo, demanant que es regularitzessin. Han passat dos anys, i això no s'ha regularitzat. És a dir, que han sortit de les arques del Govern uns diners, que no tenen l'aval legal per fer-ho. Res més.

Quant a la segona part, i per això hi ha la despesa aquesta. Per què la fem?

En tot cas no puc compartir en absolut tot el seu primer apartat que és si es pot o no esmenar el pressupost a les partides d'ingressos.

El Reglament diu, i la Llei, que es poden fer esmenes al projecte de llei. Estem analitzant un projecte de llei, no estem presentant el pressupost. No em vull pas substituir al Govern, i no estic exercint la competència que dóna la Constitució al Govern, que és el qui ha de presentar el pressupost al Consell.

Aquí, el que estem presentant, és únicament una esmena a una partida pressupostària, -i això la Llei

ens ho permet-, i a la partida d'ingressos, -la Llei també ens ho permet.

Doncs, no entenc d'on treu el fet que no es poden fer aquest tipus d'esmenes, perquè no estem, en cap moment, ultrapassant els límits que dóna la Constitució; que aquí estem analitzant un text que és potestat, única i exclusiva, del Govern de fer arribar al Consell. És tal com s'ha fet. No pretenem fer res més. I estem esmenant una partida. Estem incrementant les despeses, i no és la primera vegada, que, via esmenes, s'incrementen... perdó no les despeses, les entrades. No és la primera vegada, s'ha fet d'altres vegades. Cada vegada que, via la llei de pressupost, es modifica qualsevol taxa, s'està fent això. I això ja ha passat. Vull dir que no veig amb què s'empara quan diu que no es pot fer.

Ens diu que és un cas no regulat.

És un cas totalment regulat. Fer esmenes a les lleis que presenta el Govern o a les proposicions de llei que proposa un grup parlamentari, qualsevol conseller d'aquesta Cambra, sort n'hi ha, que encara es pot fer això. Només faltaria que no ho poguéssim fer!

Ha tocat, també, quan ha parlat de ministeri a ministeri, un debat que vindrà després, que és el tema que s'ha de quadrar per ministeri. Miri, la Llei general de les finances públiques no ho diu així. La Llei general de les finances públiques diu que es faran esmenes per concepte, en cap moment parla que s'ha de quadrar per ministeris, -només faltaria.

L'única exigència que posa és que quan es rebaixa una partida... perdó, quan s'incrementa una s'ha de rebaixar amb la quantitat igual, i ha de quedar quadrat, o viceversa. Si se'n disminueix una s'ha de pujar per un altre costat, i s'ha de quadrar. No diu res més. El demás són interpretacions, que no permeten a l'oposició, en aquest cas, sigui de qui sigui, o un conseller *inclús* de la majoria, de poder plantejar polítiques diferents a les que proposa el Govern.

També són coses que ja han passat, i passen arreu del món, en països democràtics, però aquí a Andorra també han passat. També consellers de la pròpia majoria governamental han presentat esmenes, en d'altres legislatures, que s'han discutit i que a vegades s'han adoptat o no s'han adoptat. És a dir, que no estem parlant de cap cas no regulat.

A mi, el que m'hagués agradat és que, en tot cas, quan ha parlat d'efectes col·laterals, a l'inici, em pensava que anava per un altre costat. Ja li dic, es poden tenir elements col·laterals? Sí, i per això em sembla que era millor plantejar possibilitats d'acord en Comissió. Cosa que no és possible aquí.

I ja li he dit dins de la meva primera intervenció, hagués entès perfectament que en Comissió se'ns hagués dit "escolteu això, doncs, pensem regular-ho d'aquesta manera, el Govern pensa regular-ho d'aquesta manera o d'aquesta altra, i regularitzar-ho d'aquesta manera i d'aquesta altra". Jo estic segur que s'hagués pogut arribar a un acord.

El que no pot ser és que un acord del Consell que ha tingut la unanimitat, que reconeix que hi ha un informe del Tribunal de Comptes que diu que això no és correcte, doncs, no es pretengui arreglar.

Ja dic... sé perfectament quin serà el resultat, ja me l'ha anunciat. Però també li anuncio, ja d'entrada, que demà o demà passat ja entraré una pregunta escrita demanant al Govern com pretén regularitzar això? Perquè per més que es voti en contra, l'acord continua vigent, i jo entenc que això s'ha d'arreglar, i espero que es continuï pensant des de la Comissió de Finances i des del Consell en ple, unànimement, que un afer d'aquest tipus no pot quedar així. O llavors, potser sí que estem perdent el temps.

Quant a la intervenció del Sr. Tarrado, no es parla de retornar res als comuns. No és un tema de retornar. No toca retornar res. És a dir, en tot cas aquí, si hi ha algunes obres que es van finançar des del Govern, -que pot ser el cas, que en alguns casos hagin sigut obres que eren competència comunal, i que les va assumir el Govern-, la Llei de transferències als comuns preveu la possibilitat que es firmin convenis de col·laboració que estableixin exactament quina part finança cadascú.

Em consta que aquest Govern n'ha signat, i l'anterior en va signar d'aquests convenis. És a dir, una regularització pot anar per aquesta via. I això implica unes entrades al Govern que han de figurar via pressupost, si estan fetes amb previsió.

Si es donés el cas que el que va assumir el Govern toqués a particulars, hi ha d'altres vies per poder-ho recuperar. O la sentència judicial, que ja se n'ha parlat d'aquesta, que queda regulada, però és que no és el cas amb les partides de les que s'estan parlant i que vénen referenciades dins dels Butlletins del Consell, que he mencionat abans.

No insistiré més. Sé que el resultat serà que no. Com a mínim crec que l'esmena té la virtut, que s'ha desvetllat el tema, i li asseguro que se'n tornarà a parlar, perquè després de la votació del no, ja em cuidaré d'entrar una pregunta automàticament després, demanant com el Govern pretén regularitzar aquestes xifres.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès, per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris.

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Bé, gràcies per reconèixer que el tema era especialment interessant, que era en la manera en què he començat jo el meu exposat, i que segurament seria polèmic, i donaria per parlar-ne temps.

No dubto que m'ha escoltat amb atenció, però de les coses que ha dit, vull puntualitzar molt clarament, i vostè tindrà ocasió de llegir-ho, segurament, quan aparegui el Diari de sessions, el que jo he dit. En cap moment he negat el dret d'esmena. Al contrari, he dit que la Constitució, en els seus articles 61 i 62 en parla. L'única cosa que he dit, és que el Reglament del Consell General, estableix una limitació, una única limitació. I vostè ho sap, i ho ha dit aquí, és l'article 110.

No estic d'acord amb vostè, no és la Llei de finances la que estableix com han de ser, sinó el Reglament, perquè el Reglament parla de seccions, i és el Reglament, en aquest cas, la norma que hem de tenir en compte, no la Llei de finances.

Jo el que li estic dient, no és que no es puguin fer esmenes, és que a les esmenes hi ha un *tempo* i un moment. En la nostra opinió, una esmena que varia substancialment el contingut del pressupost, afegint ingressos, i per tant, permetent fer despeses, considerem que és una cosa que s'ha de debatre quan es debat el pressupost en la seva totalitat. Això seria una miqueta el resum d'aquest exposat. No nego aquesta possibilitat. Al contrari, l'he reconegut i he dit quan s'ha de fer. Vull dir que hi ha coses que hi ha dos *tempos*, per aquestes coses.

Cregui, vostè no m'ha negat que el pressupost és una eina específicament governamental. El nostre ordenament així ho reconeix. Per tant, aquest debat crec que és un debat tancat.

I pel que fa a l'altra part de l'argumentat, quan vostè parla de l'informe del Tribunal de Comptes. Bé, del meu coneixement, el que es va votar aquí va ser l'informe de la Comissió, no l'informe del Tribunal de Comptes. I jo li he dit que en l'informe de la Comissió, -que és el document que es va votar aquí-, enlloc hi apareix aquest compromís dels 3 milions. Hi apareix el que hem llegit, i que hi estem d'acord.

És més, en l'informe del Tribunal de Comptes, ja fa una referència a aquest tema, i ja diu i ho citaré que: "... fent referència al principi de legalitat", però vostè ja diu, "...excepte aquells supòsits en què la consignació, -per vostè ja-, no identifica amb suficient precisió l'obra en què es destina, l'actuació

del Govern està emparada en una autorització legal expressa conferida pel propi pressupost.", -això ho diu i vostè ho coneix. És a dir, el propi pressupost està donant, i el mateix Tribunal de Comptes ho reconeix, via principi de legalitat i pressupostària, aquest fet.

I fent referència als conflictes competencials, que són en aquest cas, els que estan en discussió, el propi Tribunal de Comptes diu en el seu informe que: "el pronunciament que pugui fer el Tribunal de Comptes amb la consulta que li formula el Consell General, no pot substituir en cap cas el valor decisor, que en relació amb una controvèrsia competencial, correspon al Tribunal Constitucional o, en el seu cas, a la jurisdicció administrativa, als efectes dels informes del Tribunal de Comptes són els que determinen la seva llei, sense perjudici que també puguin servir perquè el Consell General adopti les mesures legislatives o polítiques que consideri escaients". És a dir, el mateix Tribunal està reconeixent que ell fa de Tribunal de Comptes, no fa de Consell, només faltaria.

Doncs, bé, les mesures legislatives i polítiques que va prendre aquesta Cambra van ser aprovar l'informe de la Comissió. Jo el que estic dient, és que en aquest informe de la Comissió jo no hi veig aquesta translació directa a 3.010.000... no la veig. No es va votar aquesta quantitat. No es va votar aquesta quantitat.

La interpel·lació política que va fer en aquell moment, aquesta Cambra, va ser la de l'informe, no una altra. Repeteixo l'argument, és a dir, primer per una banda una cosa que ja he dit, la nostra discrepància en procediment; i segon, per no trobar aquesta relació directa, és pel que votarem en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jaume Serra, per la seva intervenció.

Per part del Govern alguna intervenció?

Per part dels altres grups parlamentaris?

Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

No sé si no m'entén, si m'he explicat malament o si no em vol entendre.

L'informe de la Comissió fa referència, és un informe que té com a base l'informe del Tribunal de Comptes. I des de la creació del Tribunal de Comptes és així. I fa referència als elements específics del Tribunal de Comptes.

El que va votar el Consell diu, ho llegeixo per segona vegada, i serà la tercera, vist que ho ha llegit vostè mateix, demana que: "es regularitzin les situacions d'aquells projectes, -i aquí insisteixo-, a les inversions dels quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa". Això és exactament l'intitulat del tercer paràgraf del Tribunal de Comptes, i dóna la llista específica de tots aquests projectes. He dit que si fa la suma d'aquestes quantitats, donen aquests 3 milions d'euros.

Perquè no es pot llegir, regularitzar les situacions d'aquells projectes sense fer referència, evidentment, al que s'ha estat analitzant a dins de la Comissió de Finances, que és l'informe del Tribunal de Comptes. No recordo, i ara no tinc al davant el text del Butlletí del Consell que va sortir, no crec que es vagi optar per reproduir textualment una cosa que ja estava publicada sis mesos abans en un altre Butlletí del Consell, la referència del qual també li he donat.

Quan s'està parlant de què no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa, és en l'intitulat del tercer paràgraf del tercer bloc que fa el Tribunal de Comptes dins del seu anàlisi, que diu: són les úniques, -aquestes-, dins de tot el que hem mirat, que no es podia fer. Perquè no hi havia una cobertura legal.

I això, el Consell va votar això!

He acabat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès, per la seva intervenció.

Sr. Serra li cedeixo la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Ja veig que no ens entenem.

És que és molt senzill, justament és que ho explica, i dic bé, ara em donarà la raó, però veig que no me la dóna.

A veure, he llegit abans, que el mateix Tribunal diu que sense perjudici de mesures legislatives o polítiques que consideri escaients. Si vostè en la Comissió considerava que l'informe del Tribunal de Comptes era el document que havia de donar fe dels acords, només havien d'incloure-ho en l'informe, copiar-lo, i copiar-lo. Perquè, és clar, els textos són els que s'aproven i que estan escrits, no la referència als textos, sinó el que s'escriu. I vostè ho sap això. Si vostè que estava en la Comissió, en aquell moment, considerava que el que havia de ser era la transcripció literal de l'informe, només l'havia d'incloure. Llavors, possiblement, sí que hi hagués hagut una correspondència directa amb aquest

import. Però aquest salt que fa és el que jo no puc compartir. I no el puc compartir pel que he llegit; perquè he llegit l'acord del Consell i no ho trobo.

És que no tinc més arguments. Ja li he repetit dos o tres vegades.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra, per la seva intervenció.

Govern vol intervenir?

Doncs començaríem una altra vegada amb el torn pels grups parlamentaris.

Sr. Dallerès heu demanat la paraula, pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí. Em queda clar que no es vol entendre. En tot cas, ja ho explicarem d'una altra manera.

Voldria saber a què fan referència, doncs, en aquesta frase. És a dir, llavors el Consell va aprovar alguna cosa que no sap el que va aprovar?

Em sembla que és anar molt lluny.

Si he fet un històric, si he fet un històric... he donat la referència expressa i els documents es poden trobar tots, i em sembla que sap molt bé del que estic parlant.

Al Tribunal de Comptes se li fa una demanda des de la Comissió de Finances. Des de la Comissió de Finances es constata, en un moment determinat, que s'estan fent unes despeses, segons els edictes que estan sortint al BOPA, que no s'entén que es facin.

A rel d'això, es fa una demanda al Tribunal de Comptes, cosa que no pot fer la Comissió de Finances. La Comissió de Finances presenta al Ple del Consell aquesta demanda. Demanda que està aprovada pel Ple del Consell, i el Tribunal de Comptes a partir d'aquí, fa una anàlisi. L'anàlisi es desenvolupa en tres parts. La tercera part, el títol de la tercera part, és "Inversions", ja he dit, està estudiant el conjunt de les inversions fetes pel Govern, inversions a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa.

M'esteu dient que el pressupost valida el Govern per fer això. Sí el pressupost, sempre i quant aquestes partides figuren al pressupost. Aquestes partides no figuraven al pressupost. Això és el segon punt que desenvolupa el Tribunal de Comptes, i dins del segon punt sí que hi diu: hi ha tota una sèrie d'inversions que possiblement no eren competència del Govern, però venien justificades dins d'una

partida votada pel Consell, a dins del pressupost de l'exercici. Aquestes ja no hi figuren aquí.

Les inversions a les que s'està fent referència són les que no figuren expressament al pressupost, i que no s'han pogut trobar, que el Tribunal de Comptes no ha pogut trobar dins del pressupost, cap element que li pogués donar cobertura.

Res més.

Si es fa el total d'aquests projectes, sumen els 3 milions d'euros.

I el pressupost, repeteixo, no dóna potestat al Govern, encara que ho necessiti, per fer això.

Sí, hi ha una possibilitat. Hi ha una possibilitat que ve definida dins de la Llei de finances públiques. Quina és? És un crèdit extraordinari per fer front a una despesa o suplement de crèdit per fer front a una despesa no prevista, o perquè s'ha ampliat la partida corresponent, i la modificació del pressupost per aquesta via.

I això no es va fer així. La regularització podia passar, *inclús*, per això, potser. I així ho vaig entendre quan la ministra... i aparentment, la ministra bé ho va entendre, només he citat una frase de la intervenció, la que és més contundent, es podria agafar un tros més on la ministra em diu, -parlo d'una pregunta al Govern, del 24 de setembre del 2004, i em diu: "per respondre més directament a la seva pregunta, sobretot serà en el pressupost del 2005". És a dir, que quedava clar, *inclús*, per la ministra de Finances de l'època que es podia regularitzar via pressupost.

Jo puc acceptar si em diu, doncs, molt bé, que 3 milions d'euros no són assumibles amb un any, o perquè senzillament es desconeixia la situació, o perquè això s'ha generat en 3 anys. Ho puc acceptar. Ara, que em digui que això no és l'acord que va agafar el Consell, això sí que no ho accepto, perquè no és així, i ja li he dit, de totes formes, a partir de demà ja posaré fil a l'agulla per demanar al Govern com es pretén fer. I no tingui por que ja posaré tota la documentació perquè tothom ho pugui veure, i sobretot, que no es perdi entre els meandres d'aquesta discussió.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Sr. Jaume Serra voleu intervenir?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí. No penso contestar sobre el fons de la qüestió, perquè jo crec que ha estat a bastament discutida,

almenys en la meua opinió, però sí hi ha dos afirmacions que ha fet que... o almenys m'ha semblat que posava en boca meua, que no he fet. Jo no he dit mai que Consell General no sàpiga el que vota. Això m'ha semblat entendre. No ho he dit mai, i si ho he dit, -que no crec que ho hagi dit-... és impossible que ho hagi dit perquè no ho penso. Per tant, això volia que constés.

I per altra banda, que no cal la documentació. De fet està impresa, és una documentació que no cal demanar perquè és una documentació generada, bàsicament pel Consell General, està en el Diari de Sessions i als Butlletins, per tant, no cal demanar-la enlloc. És a dir, està aquí i està a l'abast de tothom.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern alguna altra intervenció?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, procedirem a la votació de l'esmena: sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Doncs, procedirem a la votació.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de Sindicatura si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

11 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, la votació queda desestimada, i l'esmena es manté al text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuant amb l'esmena número 7, que correspon a l'esmena número 47 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, aquesta reserva d'esmena és la 47 de l'informe del ponent i és la 30 de les presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i és una esmena de modificació al pressupost d'ingressos de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Aquesta esmena diu textualment el següent:

"Es proposa crear un nou concepte, per import de 100.000 euros, dins del capítol 4 (que és el capítol de transferències corrents) del pressupost d'ingressos de la CASS, que correspon al finançament que ha de fer l'Administració general a la CASS en aplicació del que determina l'article 17 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, del 17 d'octubre de 2002, i l'article 19 de la Llei del pressupost per a l'exercici 2006."

Lògicament, si s'aprova aquesta esmena, per coherència, caldria també aprovar l'esmena número 76 de l'informe del ponent, que proposa incrementar el concepte "Transferències a entitats parapúbliques" del Departament de Salut, del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família, en un import de 100.000 euros, per tal de dotar un projecte nou destinat al

finançament de les despeses sanitàries, a càrrec de la seguretat social, derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària previstos en la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

I per què proposem aquesta esmena?

Doncs bé, com tots vostès saben, la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat va ser una Llei àmpliament consensuada i votada per unanimitat de les forces polítiques del Consell General, el dia 17 d'octubre de 2002.

En aquell moment vaig tenir l'honor de fer la intervenció davant d'aquesta Cambra en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Em permetran, a l'igual que ho ha fet abans el conseller Jordi Jordana, que els hi reproduïxi el que vaig exposar aquell dia en relació al finançament, si bé, d'una manera una mica més extensa, i des del meu punt de vista, clarificadora.

Deia aquell dia, -i cito textualment-: "El finançament és, probablement, un dels aspectes cabdals d'aquesta Llei i de totes les lleis de caire social, ja que, sovint, es pot caure en la temptació de promoure polítiques de millores socials, justes i necessàries, fent recaure el cost de les mateixes en un altre, particularment, aquí a Andorra, en la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Un bon exemple del que acabo d'esmentar és la forma com es financen els complements no contributius, per poder arribar als 5.000 punts, de les pensions de vellesa de la CASS, ja que l'esforç econòmic i solidari recau únicament en el col·lectiu dels assegurats.

Aquest punt, el finançament, va ser llargament el més discutit a la Comissió i el que va requerir més esforços, per part de tots, per arribar a un consens.

La solució finalment adoptada és, segons el nostre criteri, una solució equilibrada que distribueix la càrrega financera de les diferents mesures de protecció de la salut i d'atenció social i sociosanitària previstes als articles 16 i 17 del projecte de Llei entre l'Estat i la Caixa Andorrana de la Seguretat Social. Així, doncs, s'estableix que la CASS, de conformitat amb la legislació vigent en matèria de seguretat social, prengui a càrrec les despeses corresponents a la protecció de la salut, -és a dir, les que figuren a l'article 16 de la Llei de garantia dels drets a les persones amb discapacitat-, (...) mentre que les despeses no estrictament sanitàries d'aquestes darreres prestacions són finançades per l'Estat.

D'altra banda, tenint en compte la importància que tenen les despeses sanitàries derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària, el projecte de Llei estableix que l'Estat contribueixi al finançament d'una part d'aquestes despeses a càrrec de la seguretat social, que serà fixada anualment per

la Llei de pressupostos, i que en cap cas pot ser inferior al 50% de les despeses esmentades." (fi d'aquesta citació).

En aquella mateixa sessió, la Sra. ministra de Salut i Benestar manifestava: -i també cito aquí textualment- :

"... Així mateix, i no pot ser menys, agrair l'esperit de consens de tots, i repeteixo, de tots els consellers generals de la Comissió Legislativa d'Affers Socials!

Entre tots hem fet una llei que, sens dubte, contribuirà a la millora de la qualitat de vida d'un grup de ciutadans que s'ho mereix per justícia." (fi de la citació).

Doncs bé, el que pretenem amb aquesta esmena és, simplement, que aquell consens assolit i del que tots ens vam felicitar es porti realment a la pràctica i, en conseqüència, que el finançament de les despeses derivades de l'aplicació de la Llei es realitzi respectant el que estableix la Llei de la manera en què va consensuar-se.

Potser que alguns de vostès creuin que el consens a què es va arribar no és bo. Potser creuen que seria millor, vista la situació de les finances públiques, que aquesta despesa continués anant únicament a càrrec de la CASS, com fins ara. Potser creuen que el Govern, complint el que estipula la lletra b) de l'article 26.4 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, és a dir, finançant la cotització a la seguretat social de les persones amb discapacitat, ja fa prou i que no cal que financi res més.

Si fos així, si no us agrada la Llei tal com es va aprovar, jo us demanaria que presenteu un projecte o una proposició de Llei per modificar-la.

Ara bé, mentre no es modifiqui, o si ja, ara, esteu d'acord amb el que es va pactar i es va aprovar per unanimitat en aquesta Cambra, us demano que feu complir la Llei. I per poder-la complir cal preveure una partida pressupostària amb aquesta finalitat, ja que, de poc serveix que la Llei del pressupost fixi un determinat percentatge de participació del Govern en el finançament de les despeses sanitàries a càrrec de la CASS, si, simultàniament, no es preveu la dotació econòmica necessària per fer-hi front.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Esteve López, per la seva intervenció.

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta reserva d'esmena presentada pel Grup Socialdemòcrata, proposa la creació d'un concepte per a finançar el que determina l'article 17 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, i l'article 19 de la Llei del pressupost que estem discutint.

En aquest cas, tornem a estar situats en l'àmbit del nivell de prestacions que l'Estat i la Caixa Andorrana de Seguretat Social han d'assumir, i que poden assumir; per tant, reiterem la nostra voluntat d'esperar els resultats que quedaran reflectits en la nova llei de la CASS i en els estudis que hi queden associats, abans de continuar aprofundint en aquesta important qüestió, que és tant com aprofundir en el debat sobre l'equilibri (al nostre entendre necessari) entre recursos i prestacions. Per tant, en relació amb el que es planteja en aquesta esmena, ens abstenem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena proposa crear un nou concepte, per import de 100.000 euros, dins del capítol 4 (transferències corrents) del pressupost d'ingressos de la CASS que correspon al finançament que ha de fer l'Administració general a la seguretat social, en aplicació del que determina l'article 17 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat i l'article 19 del Projecte de Llei del pressupost.

La Llei estableix una obligació del Govern que consisteix en el pagament d'una part de les despeses sanitàries a càrrec de la seguretat social derivades dels programes que fixa l'article 17, i que són: atenció domiciliària, atenció diürna per a persones adultes amb discapacitats greus que els impedeixin el lloc de treball, residències que poden ser habitatges tutelats per a persones autònomes i residències assistides per a persones amb dependències greus.

El Govern finança els programes d'atenció social i sociosanitària del Patronat de l'Escola Especialitzada Ntra. Sra. de Meritxell segons conveni signat amb aquesta entitat mitjançant el projecte pressupostari 119.

Des de la pròpia Llei i des del moment de la seva vigència el Govern també cotitza a la CASS per a la branca malaltia i vellesa a totes les persones amb

discapacitat que compleixin els requisits que demana la Llei i, per tant, d'acord amb l'opció presa pel legislador es fa càrrec de la totalitat de les despeses sanitàries de les persones amb discapacitat de 18 a 65 anys.

Considerem, per tant, que el Govern compleix l'article 26,4 e) de la Llei, i ja es fa càrrec de les despeses sanitàries de la seguretat social derivades dels programes abans esmentats, i no s'ha de crear un nou concepte amb aquesta finalitat.

A veure, entenem, i abans ho ha explicat el Sr. ministre, que aquest finançament es compleix, per tant, no entenc massa les suposicions que ha dit vostè, Sr. López, que no ens agrada la Llei, que sinó la canviem. Jo no hi estic... a veure, si ho ha dit per a mi, o pel que he dit abans, jo no estic dient que no... justament estic dient el contrari. Estic dient que es va aprovar una llei per unanimitat. Allà es van fixar unes bases, vostè ho acaba de llegir més extensament. Però el punt crucial, és que vostè només va dir que el finançament tal com està previst en la Llei és equilibrat. El Govern... jo entenc que és el que diu, però en fi... el Govern compleix aquest finançament, doncs, ja està. Vull dir, jo crec que no... ja estem al cap del carrer, -que es diu vulgarment-, es compleix la Llei d'acord amb el que diu, i per tant, no podem donar lloc a l'esmena, perquè entenem que no fa falta crear un nou concepte per una cosa que ja es compleix.

Per tant, votarem que no a la seva esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Insistir, un altre cop, que el Govern està seguint escrupolosament el que diu la Llei. És respectuós amb tots els articles d'aquesta Llei, i el Govern està finançant el 50% de les despeses sanitàries que vénen originades pels programes d'atenció sociosanitària.

A partir d'aquí, intentar, -diguem-, fer un símil en què no hi hagi una partida concreta que es digui... que hi hagi un crèdit concret que es digui finançament al 50% de partides sanitàries, derivades de l'article 17 de la Llei, això és confondre's. Perquè aquests finançaments es fan en diferents partides,

com he explicat abans, i per tant, estem assolint aquest 50% com s'especifica en la Llei.

La Llei en cap moment, aquesta Llei no diu en cap moment que el Govern ha d'obrir una partida concreta i identificar-la com a tal. El que diu la Llei, és que el Govern ha de finançar el 50%, i això ho fa el Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, pels grups parlamentaris, si hi ha alguna altra intervenció?

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ràpidament, en relació amb la intervenció del Sr. Tarrado, miri, jo em sembla molt bé que vulguin aprofundir en l'estudi de les repercussions econòmiques que pot tenir l'aplicació de la Llei. Això és molt interessant, i aquest tipus de reflexions ja sabem cap a on condueixen.

Nosaltres el que demanem és que es compleixi la Llei. No demanem de modificar-la ni d'ampliar-la. Demanem, en aquest moment, que el que tenim es compleixi: complir una Llei que ja existeix. És el que demanem.

Pel que ens deia el Sr. Jordana. El Sr. Jordana ens ha tornat a dir que naturalment que el Govern finança els programes de l'Escola Especialitzada Ntra. Sra. de Meritxell segons un conveni, i que també finança les cotitzacions a la CASS. Ens diu que quan es va discutir aquesta Llei es parlava d'un equilibri. I és cert que es parlava d'un equilibri.

Per què es parlava d'aquest equilibri? Mirin, és molt clara la Llei en el tema del finançament. L'article 26 determina què han de finançar les diferents institucions. La seguretat social ha de finançar totes les prestacions sanitàries que estan estipulades a l'article 16, totes, i van a càrrec exclusiu de la seguretat social. L'estat ha de finançar diferents qüestions, diferents; i vénen enumerades una per una en la Llei. Ens diu: "l'Estat es fa càrrec, primer de tot, dels serveis gratuïts següents: informació i orientació facilitada des dels serveis socials, programes preventius de disfuncions, detecció i diagnòstic precoç de malalties, educació obligatòria, etc.".

L'Estat finança, d'una banda, la pensió de solidaritat. Per tant, no me la barregin amb aquest tema, és una

cosa diferent. La cotització a la seguretat social prevista a l'apartat 3 de l'article 18, és una qüestió diferent al que estem discutint. Està clar que ho ha de finançar, només faltaria que no ho financés. Les subvencions adreçades a fomentar la inserció sociolaboral que s'estableixin. Naturalment, una qüestió diferent. Les despeses no estrictament sanitàries corresponents a les prestacions socials i sociosanitàries previstes a l'article 17. Totes aquelles despeses que no siguin estrictament sanitàries d'acord amb aquest pacte que vam arribar i d'acord amb el contingut de la Llei, van a càrrec de l'Estat, no de la seguretat social.

I finalment, i aquí és el que m'importa que vostès... no sabria explicar-ho millor, diu la Llei: "s'ha de finançar una part de les despeses estrictament sanitàries a càrrec de la seguretat social". A partir del moment en què les persones estan assegurades, com és lògic, la seguretat social les cobreix tota una sèrie d'atencions sanitàries derivades d'aquests programes. Això té un cost per a la seguretat social, i la seguretat social ho assumeix perquè aquestes persones estan assegurades, tal com marca la Llei, perquè el Govern paga aquesta cotització. Però el que diu la Llei, és que a més de pagar-se aquesta cotització, s'ha de pagar una part d'aquesta despesa a càrrec de la seguretat social, que en cap cas pot ser inferior al 50% del salari mínim. I són coses independents, són diferents partides que vénen enumerades en la Llei una per una. I és va fer d'aquesta manera per clarificar-ho, perquè quedés clar. Són diferents qüestions. I nosaltres el que diem, és que l'article 19 de la Llei del pressupost, ens fixi amb aquest 50% la participació del Govern en aquestes despeses, a les despeses finançades per la CASS. Per tant, no s'ha de barrejar ni amb la cotització a la seguretat social ni amb les pensions de solidaritat.

En fi, ja ho hem dit abans, ho tornem a repetir ara, són dos qüestions diferents. El que nosaltres volem i demanem és que es compleixi la Llei. Millor dit, que es compleixin les lleis: la del pressupost i la de garanties dels drets a les persones amb discapacitat.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sí, Sr. Jordi Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, a veure, quedem-nos, doncs, només amb l'article 26.4 e), que és el que estem discutint, i deixem-nos estar dels altres conceptes. Ja hi estic d'acord amb vostè.

Hi havia una esmena abans, que vostès proposaven pujar una partida d'aquest 50%, pujar-la al 75%. Doncs, jo entenc que el pressupost ja contempla aquest 50%, la Llei del pressupost ja compleix la Llei dient que hi ha un 50% d'aquestes despeses que assumeix. A partir d'aquí ens ha fet una explicació molt clara el Sr. ministre dient en què consistia aquest pagament. Ens diu que, -jo aquí sí que em remeto, perquè no sóc tècnic en finances i no ho pretenc ser, és una qüestió bastant complicada-, que no s'obliga a posar un títol específic per complir la Llei, però que no obstant, s'està complint d'acord amb el que ens ha explicat. Doncs, jo em quedo aquí. Vull dir, que ja es compleix la Llei. No fa falta crear una partida d'una cosa que ja es compleix.

És tot el que he de dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Alguna altra intervenció.

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tornant un altre cop al mateix que he dit abans, i torno a insistir, potser no m'explico gaire bé. Dintre del que és l'article 26.4 e), no parla de despeses sanitàries en general. Parla de despeses sanitàries derivades a càrrec de la seguretat social, però derivades dels programes d'atenció social i sociosanitari. I per tant, són aquelles despeses sanitàries només derivades d'aquests programes. I aquests programes vénen definits pel que és l'article 17. I aquests programes de l'article 17, que diu clarament la Llei quins són, és a dir: l'atenció domiciliària, que la finança el Govern a través del SAAS, no la finança la CASS, per tant, ja entra dintre d'aquest 50% global que seria aquí; l'atenció diürna, on el percentatge del Govern és molt superior al de la CASS, avui per avui, perquè es fa a través de l'Escola Meritxell, totes les despeses incloses, Sr. López, totes les despeses incloses, no només les sanitàries, totes les despeses incloses, d'acord? I, el que són les residències, que també fa això, això puja un total de Govern, d'acord amb aquesta Llei, d'acord amb aquest article 17, -de l'article 17 estem parlant-, el cost de l'article 17 avui pel Govern és al voltant de 2,5 milions d'euros. Només el 17, ja no li parlo ni del 18, ni li parlo del 19, ni de cap altre article.

I dintre d'aquestes partides pressupostàries, que són partides diferents del pressupost de l'Estat, entra dintre del que és la despesa sanitària... despesa sanitària i despesa no sanitària, totes incloses.

I el que està dient el Govern és que és respectuós amb la Llei i que finança el 50% del que és la sanitària. L'única cosa, Sr. López, és que no la tenim identificada a part, però que està dins del mateix paquet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, continuant amb els torns d'intervenció, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. ministre, vostè em diu que està inclosa. Vostè sap perfectament, perquè ho acabem de llegir, que aquesta despesa fa referència, una part és la despesa no estrictament sanitària, i que aquesta despesa no estrictament sanitària d'aquests programes que esmenta l'article 17 va tota a càrrec del Govern. Aquí la CASS no té perquè pagar absolutament res. I hi ha unes despeses que són estrictament sanitàries i la Llei precisa, a càrrec de la seguretat social, que han de ser finançades de forma conjunta, d'acord amb la Llei del pressupost dels anys anteriors, amb una participació del Govern del 50%.

Vostè em diu que no hi ha cap partida específica, que no hi ha un crèdit específic, però que està tot inclòs aquí. I ens ho hem de creure! I ens ho hem de creure perquè vostès no ens diuen cap número. Vostès no ens diuen quina és aquesta despesa, ni ens diuen quina és la quantitat que finança el Govern d'aquesta despesa, derivada justament d'aquests programes. Perquè la resta, ja ho hem dit, i per això parlava abans que era una Llei equilibrada, la despesa derivada de l'article 16, la despesa estrictament de salut, ja va a càrrec de la seguretat social.

Simplement és per aquest motiu que nosaltres demanem aquesta esmena, perquè entenem que la Llei no s'està complint, i per això creiem que s'ha de crear un crèdit específic per reemborsar, per transferir a la seguretat social aquella despesa perfectament quantificable, que sigui sanitària, derivada d'aquests programes. És això únicament el que demanem. Una mica més de transparència, de saber exactament com s'està complint aquesta Llei:

si el Govern reemborsa a la seguretat social aquest 50% que determina l'article 19 del pressupost!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció dels grups parlamentaris?

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. López, jo li he donat partides concretes i l'única cosa que no li he donat és el desglossament d'aquestes partides concretes. Però és clar, jo veig l'esmena al pressupost, i aleshores també puc dir, que vostès valoren això en 100.000 euros. Vull dir, que nosaltres fem unes aportacions d'aquesta Llei, per complir aquesta Llei, de 4 milions d'euros, -quasi, arriben a 4 milions d'euros pel que fa a Govern-, per complir amb aquesta Llei i amb tots els seus punts; i vostès estan fent una esmena al pressupost de 100.000 euros, que és per una partida concreta que jo li he explicat abans amb números concrets, els diners, que eren al voltant de 2,5 milions d'euros, que eren única i exclusivament per tot aquest article 17, siguin sanitàries i siguin no sanitàries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, només per aclarir-li. Ara fa una estona, no gaire, doncs, la majoria liberal, amb els seus vots, ha impedit que prosperés una esmena nostra, en la qual demanàvem que la partida destinada de transferència de 100.000 euros tingués la consideració d'ampliable. I en aquell moment, ja hem explicat que malgrat ho hem demanat i o hem intentat esbrinar, que no podem quantificar, no sabem exactament quina és la partida, l'assignació que cal donar a aquesta partida, i per això hem demanat la consideració de crèdit ampliable. Ho hem reconegut, no ho sabem, ho hem demanat i no ho sabem. Li vam demanar a la ministra, i tampoc ens ho va dir. Per tant, hem considerat 100.000 euros de despesa estrictament sanitària, i que tingui la consideració de crèdit ampliable. Vostès... no

vostè, sinó la majoria del Grup Parlamentari Liberal, amb els seus vots, han impedit que aquesta esmena prosperés.

El Sr. síndic general:

Pels grups parlamentaris alguna altra intervenció?

Pel Govern?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció passaríem, ja a la votació.

Si sou tan amable Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

El Sr. síndic general:

Sí, si podem procedirem al recompte, si sou tan amable?

El Sr. Esteve López:

Sí.

11 sí, 14 no, i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, la votació queda desestimada, i l'esmena es manté en el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuaríem, doncs, amb la reserva d'esmena número 8, que correspon a l'esmena número 48 de l'informe de la ponència.

Intervé per a la defensa, el Sr. Jordi Font. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, pretenc defensar ara aquesta esmena que ha quedat reflectida en l'informe del ponent de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost amb la número 48.

Es tracta, precisament, d'una esmena de modificació del pressupost de la parapública STA. Amb ella, pretenem incrementar el capítol 6 anomenat inversions reals de la coqueta xifra de 8 milions d'euros. Aquests 8 milions d'euros seran rescatats del capítol 7 de la mateixa parapública anomenat transferències de capital. En el mateix ordre d'idea, si mai fos acceptada aquesta esmena, caldria reduir de la mateixa quantitat, el concepte 530 anomenat "distribució de resultats" del pressupost d'ingressos del Govern, quantitat que es veuria a la vegada compensada per un increment, sempre de la mateixa quantitat, el concepte 900 anomenat "deute públic".

El perquè d'aquesta esmena es veu argumentat al voltant de tres idees principals.

En primer lloc, el Govern ja disposa de dues formes de recaptació de dividends sobre la prestació dels serveis que ofereix l'STA, que són el famós cànon del 10%, incrementat ara del ja polèmic ISI. Res priva el Govern d'incrementar els imports de les dues taxes, si no és la feixuga càrrega d'antipopularitat que comportaria la mesura.

En el segon aspecte, pensem, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que l'escarransida política d'inversió que s'ha dut a terme aquests anys, ha capgirat aquella imatge que tenia la parapública els anys 80 i 90. Hem passat de tenir una telefonia envejada per als nostres veïns a un simple servei públic, caòtic, desestructurat i poc eficient, i a l'actualitat em remeteixo.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata pensem que la munyida constant que ha estat operada als comptes de l'STA, ha fet que tinguem una parapública atrofiada i sense projectes innovadors i avantguardistes, com fóra necessari per assegurar el nou impuls que tant es menciona.

Voldria, si més no, trencar una llança a favor de tot el personal de la parapública, que deu patir de primera mà aquesta caòtica situació.

El tercer aspecte, i no pas el menys important, és, al nostre entendre, la idea equivocada que es té, des de les files del PLA, del que ha de ser un bon servei públic. L'STA no és ni ha de ser una agència tributària. En la seva situació monopolística, que esperem que duri per molts anys, ha de fer mans i mànigues per oferir els millors productes al millor preu per a tots els ciutadans.

Sigui com sigui, i atès que aquesta esmena també va fer dubtar el CDA + Segle XXI, doncs, es va abstenir, esperem que avui obtingui el vot favorable d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordi Font, per la seva intervenció.

Pel Grup CDA + Segle XXI teniu la paraula Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Farem com hem fet abans. La nostra intervenció servirà per les reserves d'esmena números 48 i 49.

Aquestes dues esmenes estan dirigides, per part del Grup Socialdemòcrata, a tractar d'aconseguir que les parapúbliques -STA i FEDA- reinverteixin els seus beneficis i a tractar de fomentar que congelin o augmentin les seves tarifes el menys possible, en benefici dels seus usuaris.

Com a principi general, podríem estar d'acord amb aquest plantejament. A més, volem recordar que des de CDA + Segle XXI som partidaris d'enfortir les inversions en tecnologia, sobretot en les entitats parapúbliques, com les que acabem d'esmentar, que es poden considerar estratègiques de cara a millorar la competitivitat de l'economia del nostre país.

Però d'altra banda, cal considerar que canvis qualitius i quantitius d'aquest tipus no es fan "d'un dia per l'altre", sinó en forma de tendència progressiva.

Ja hem dit en d'altres sessions d'aquesta legislatura que entenem que aquest, el del 2006, és un

pressupost de transició, condicionat per la gestió d'anteriors governs. En aquest sentit, entenem que cal fer els canvis no sobtadament, sinó de forma programada i gradual. A més, des de CDA + Segle XXI, som fermament partidaris, com hem dit també en d'altres ocasions, d'elaborar pressupostos equilibrats.

Així doncs, considerem que un canvi dràstic com el que proposa el Partit Socialdemòcrata en les esmenes que ara comentem, podria també tenir repercussions negatives en l'àmbit de l'equilibri pressupostari.

Per tot això, i reiterant que estem d'acord amb part de la filosofia de fons que hi ha darrera d'aquestes esmenes, ens abstindrem en la votació de les dues.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, teniu la paraula Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La confecció d'un pressupost, -té per dir-ho d'una manera entenedora-, dos vies d'informació; dos vies d'informació que es complementen, s'autoalimenten i que permeten que el resultat final, -el pressupost-, sigui consistent i representin els objectius prèviament establerts. Per dir-ho d'una altra forma, la informació va de dalt a baix i de baix a dalt. M'explicaré.

Són els quadres i els directius de les empreses que, en base als objectius instrumentals que han rebut de la direcció general, estableixen els seus plans d'acció a mig i curt termini. L'alta direcció i/o el Consell d'Administració és el que estableix els objectius finalistes a complir, i els quadres i la direcció de la companyia estableixen els objectius instrumentals i/o intermitjos. Aquests objectius instrumentals es quantifiquen en plans a curt i mig termini, i tenen la seva expressió numèrica en el pressupost d'inversió que cada any aprova aquesta Cambra.

Estic d'acord en què cal, des del Consell General validar els objectius finalistes i criticar-los si aquests no s'aconsegueixen.

Molt en particular, com ja s'ha dit abans, en el cas de l'STA, que és una empresa monopolística i propietat de l'Estat.

Però no ens podem suplantar pels professionals que han de fer la feina de plantejar, triar i endegar els projectes d'inversió concrets i precisos.

El Grup Parlamentari Liberal considera agosarat dir i demanar que la inversió real de l'STA, -que jo també qualificaré de coqueta, com ha fet el nostre company conseller-, de 34 milions d'euros pel 2006 passi a 42. Pensem que aquesta demanda no va acompanyada dels suficients arguments i/o explicacions concretes que ens permetin donar-li suport, ... -hi vam estar a punt, però ens va faltar això-, mes enllà del arguments per tots compartits i que vostè ha dit d'evitar inversions escarransides, em penso que ha dit, és a dir evitar aquests tipus d'inversions escarransides i que sigui una empresa model, que també hi estem d'acord; i per suposat, també estem d'acord en què els objectius, que ja està bé que siguin finalistes, siguin millors productes als millors preus, només faltaria.

Però, no saben a què es volen destinar 8 milions d'euros, tret d'argumentar que cal fer inversions reals... però quines inversions reals... en què... quant... per abordar quins projectes? És això el que ens falta perquè puguem recolzar la vostra esmena.

Ja en la discussió en la Comissió vam posar aquesta pregunta amb la voluntat de trobar el projecte en concret en el qual es destinaria aquesta quantitat, escarransida i coqueta, i poder abordar la qüestió.

No se'ns va explicar i no vam poder recolzar aquest increment inversió, repeteixo de 34 milions a 42 milions.

Creiem, amb tots els respectes, que pels arguments esgrimits en aquesta demanda d'inversió real està feta a "ull", -perdonin l'expressió-, i que no es correspon a cap projecte real.

No ens volem suplantar en els treballadors, quadres i Consell d'Administració de l'STA, que són els que millor coneixen els programes i projectes d'actuació a abordar pel 2006 i dir sense més: gasteu 42 milions en lloc dels 34 que teniu previstos.

Es pot pensar, vaig arribar a pensar, que darrera de l'esmena del Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi trobàvem una bona intenció de reservar 8 milions, malgrat no es destinessin a cap projecte concret.

Si no es gasten, millor dit, inverteixen, no passa res, millor, més val que sobri que no que en falti, no fos el cas. Evidentment, no hi estem d'acord. Un procés d'inversió és això, un procés, no una actuació arrauxada.

També podríem pensar que es tracta d'una mena de "reserva oculta" per poder fer front a una "contingència inversora no esperada".

Tampoc hi podem estar d'acord.

L'anàlisi dels estats financers de l'STA fan d'aquesta pretensió una molt mala idea. Els recursos permanents de l'STA són suficients per fer inversions, més enllà de les marcades en aquest pressupost sense provocar cap tipus de desequilibri patrimonial, i el *cash flow* generat per la campanya és suficient per suportar qualsevol escomesa de tresoreria. Per altra banda, li recordo que tenir diners ociosos a la caixa va contra el més elemental principi de rendibilitat.

És per aquests motius, per no identificar clarament a què es destinen aquests 8 milions d'euros i per no trobar, a més, cap motiu de tipus financer/patrimonial que puguin fer millorar la posició de l'STA enfront al que jo he anomenat "contingència inversora no esperada", el Grup Parlamentari Liberal votarà contra l'esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només fer un parell de puntualitzacions.

La primera, i per evitar confusió, dir-li al M. I. Conseller que l'STA no té ISI, les factures de l'STA. És a dir, això per llei tots aquells serveis que tenien cànon, que són l'STA i FEDA, no tenen ISI. Això és per tranquil·litzar la població que ens pugui sentir.

I el segon, quant a les inversions, home, em sobta que es digui que 32 milions d'euros, que és la inversió que es va pressupostar i acceptar l'any 2005, és una inversió escarransida o coqueta. Vull dir, que nosaltres pensem que 32 milions d'euros no és ni escarransida ni coqueta, és una inversió que Déu n'hi do! És una inversió forta.

I per últim, també, dir que els recursos propis de l'STA són suficients. És a dir, avui dia hi ha uns 123 milions d'euros. Són suficients per fer front a tot el pla d'inversions que l'STA té pels propers 5 anys, i que estan dintre del que és el propi pressupost que es va presentar en aquesta Cambra, de l'STA, que si amb aquests 123 milions, hi afegim els *cash flow's* que podrà generar l'STA en els propers 5 anys, dono la tranquil·litat absoluta, que malgrat aquests 8 milions, l'STA podrà complir tots els seus plans d'inversió que són, ni més ni menys, que 150 milions d'euros.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, gràcies Sr. ministre.

Passaríem al torn si hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Primer referint-me a la intervenció del Sr. Tarrado, dir-li que de la forma que hem plantejat la nostra esmena, en cap cas hem pretès, i si ho hem fet ens hem equivocat, malmetre l'equilibri pressupostari. És a dir, sempre hem buscat a compensar les partides, i pensem que això no s'ha tocat.

Per altra banda, jo em felicito de la intervenció del Sr. ministre, perquè en el fons, el que interessa és tranquil·litzar una miqueta la població, perquè ens està venent una imatge bucòlica de la nostra STA, que jo he dit abans que estava malmesa últimament. I és clar, la seva explicació va una miqueta contraposada amb l'actualitat d'aquesta parapública.

Pel que fa a les taxes indirectes de l'ISI, bé, jo li he de dir que també penso el mateix que vostè. És a dir, reglamentàriament, l'STA no ha d'aplicar l'ISI. Però avui, sortosament he obert una factura... bé, sortosament no, perquè Déu ni do! el bolet que m'han *fomut*, he obert una factura de l'STA i han afegit una partida en el seu règim de facturació que diu "Taxes indirectes del 4%" sobre una partida que no he sabut, perquè estava preparant la intervenció al Consell, si era únicament sobre els serveis prestats a Andorra o als *road mings*, no ho he entès. Li prometo que ho verificaré. Ho he afegit en el seu moment, però cregui que hi consta "taxes indirectes 4%", i jo no he pogut fer res més que remetre'm a l'aplicació de l'ISI.

Bé, vostès ens diuen que... el Sr. company del Grup Liberal ens ha dit que les decisions van de d'alt cap a baix, i de baix cap a d'alt, i que no s'ha d'interferir, al nostre entendre... o al seu entendre, en les decisions dels consells d'administració. Jo això ja ho entenc. Però no heu d'oblidar que aquests consells d'administració sempre, d'aquestes parapúbliques, estan capitanejats per ministres que tenen un càrrec polític dintre de l'Administració. I el Sr. ministre també ens ha dit que la coqueta suma de 8 milions d'euros, -i vostè també-, és atractiva. I de la mateixa manera, jo li diré que també és atractiva pel Govern. És clar, passar-se d'aquesta suma de 8 milions també

deu ser un *manque à gagner*, com diuen els francesos, important.

De totes maneres, si vostès ens pinten un panorama tan esplendorós per l'STA, i que farà unes inversions que solventaran tots els problemes estructurals i aquests problemes que tenim de saturació, quan hi ha pics de gent estrangera que hi ha al país, que per altra banda són les ocasions de cobrar bastants més diners que l'habitual. Jo, el que em preocupa de veritat, és que la política tarifària d'aquesta parapública que és monopolística, no hagi sigut una altra, perquè jo penso que almenys aquests 8 milions, com ha enfocat el company Tarrado, els podríem destinar a un fre de l'augment de les tarifes, cosa que agrairien tots els ciutadans d'aquest país, perquè la situació del consum en telefonia de les empreses i de les famílies d'aquest país aquests 10 últims anys, vostès coincidirán amb jo, ha canviat totalment. Ha passat de ser un mer recurs que s'utilitzava espontàniament a una necessitat imperiosa, o una necessitat creada a nivell de les famílies. Els que tenim canalla patim els abusos dels mòbils, etc. I bé, nosaltres amb aquesta aportació volíem marcar una pauta i anar en aquest sentit. És a dir, si no fa falta per inversió, el que seria convenient és destinar-los a una millora de les tarifes, i llavors ser una miqueta més competitiu i anar en el sentit aquell que dèiem del millor servei públic, per una banda sembla que està garantit, però al millor preu possible, també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris no hi ha cap més intervenció?

Pel Govern?

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo insistia amb allò de l'ISI, que heu obert una carta avui, i que heu trobat un impost en algun servei que no sigui el propi tarifari telefònic, i d'aquí extreure el fet que l'STA, com heu dit al principi de tot, que l'STA aplica ISI... Home, si més no, vostè està fent unes hipòtesis que a demés vostè mateix ha dit que no té ni contrastades. Aleshores, em sembla, si més no, una mica, doncs, alarmista. Que és el que he dit abans.

I dit això, escolti, vull dir, al final, el tema és els 8 milions aquests que pretén ingressar el Govern, no sé si el que troben vostès és que és una quantitat que

no hauria d'ingressar el Govern, com ha dit el company parlamentari del PLA, que no hauria d'ingressar el Govern i s'hauria de quedar allà com recursos propis; i miri, allà estaran, sense fer res. Perquè jo insisteixo, el pla d'inversió és el que és, i el finançament d'aquest pla d'inversió està assegurat. Per tant, no hi ha menester d'aquests 8 milions d'euros als que vostè feia al·lusió amb la seva esmena.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, alguna altra intervenció?

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, si he prestat a confusió, voldria fer un petit aclariment amb pel que fa referència a l'ISI. En cap moment he volgut fer alarmisme, perquè això ja no és alarmisme, és una realitat el cobro de l'ISI, i ja ho tenim tots assumit. I la confusió pot ser en el moment en què he dit que no sabia a què corresponia, i vostè m'ha dit dintre d'una estructura tarifària a part. No, no, és dintre de la meva factura particular, i no és empresarial, en la qual només se m'han de facturar els serveis que em presta l'STA com a parapública, on ha aparegut aquesta partida. Només era per aclarir.

I per descomptat, el que no pretenem nosaltres, és fer reserves ni obligatòries ni voluntàries amb aquests 8 milions d'euros, i ho hem explicat sobradament. És a dir, si no fan falta per millorar la prestació de servei que ha de donar la parapública per obligació legal, ja que té la qualitat de ser monopolística, el que sí que cal és reduir el cost de les trucades i el cost dels serveis, i doncs, destinar aquests 8 milions d'euros a aquest aspecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

El Govern vol intervenir?

Doncs, donaríem per tancat el debat i entraríem directament a les votacions.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

Recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

11 sí; 14 no, i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, la votació queda desestimada i l'esmena manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuaríem, doncs, amb la reserva d'esmena número 9, que correspon a l'esmena número 49 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Jordi Font. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta esmena ha estat referenciada en l'informe del ponent amb la número 49, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata havia demanat de defensar-la conjuntament amb l'anterior per la seva similitud; cosa que el PLA... perdó la Junta de President ens va negar.

La idea d'agrupar algunes esmenes era per agilitzar els tràmits com ja s'ha dit anteriorment, i escurçar aquest Consell que s'anuncia força feixuc.

En aquest cas m'alegro que no ens haguéssim sortit amb la nostra, doncs, l'argumentari d'aquesta esmena té particularitats que val la pena destacar. De fet es tracta de dotar de 2 milions d'euros del capítol 6 del pressupost de FEDA anomenat "inversions reals," i reduir-los, una vegada més, del capítol 7 anomenat "transferències de capital". També, a l'igual que anteriorment en el supòsit de vot favorable, s'hauria de disminuir i regularitzar el concepte 530 "distribució de resultats", i incrementar el concepte 900 anomenat "deute públic".

L'argumentari d'aquesta defensa d'esmena també té, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, tres vessants principals. El primer i el tercer són exactament els mateixos que els de l'esmena anterior, a saber, d'una banda, la potestat que té el Govern d'incrementar les taxes que ja cobra, -veure cànons-, i aquí no preciso l'ISI, no hi ha lloc; i d'un altre costat el criteri importantíssim de servei públic: el millor servei al millor preu.

Només voldria afegir, si cal, que en aquest cas el dit servei no és monopolístic, ja que pel que fa a la distribució, FEDA ha de cohabitar amb unes mútues que, al meu entendre, distorsionen, i de molt, la qualitat i l'homogeneïtat del servei públic que nosaltres voldríem per a tots els usuaris. Aquest és un altre debat que algun dia caldrà afrontar.

El segon punt del nostre argumentari, es remet principalment, a l'entrevista apareguda en un mitjà de comunicació del recent estrenat director de FEDA, Sr. Moles, el qual aprofito l'ocasió per felicitar-lo molt sincerament. A la diferència amb l'STA, -que per cert no sabem encara qui la dirigeix-, FEDA disposa d'una bateria important de mesures per millorar si cal el servei públic que està prestant.

Voldria aquí destacar-ne algunes de rellevants: disminuir la dependència energètica exterior, això vol dir més inversió; apostar per les renovables i millorar l'eficiència, doncs, encara més inversió; ampliar la connexió amb França el 2009, 70 milions d'inversió; doblar, i fins i tot triplicar la capacitat energètica, doncs, una vegada més, més inversió... i

així successivament podríem anar referenciant aquesta bateria d'instruments que tenen.

En el referenciat article, el Sr. Moles també ens diu, referint-se a les inversions que FEDA està a punt de fer i que cito textualment el que diu: "si no les afrontem, estarem limitats i tindrem uns anys complicats". Bé, si calgués, podríem allargar més aquest argumentari, però penso, que des que es va produir la votació al Consell fins avui, ha transcorregut suficientment temps, perquè després d'una sana reflexió, el CDA + Segle XXI que es va abstenir i el PLA que hi va votar en contra, puguin canviar el sentit del seu vot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font, per la seva intervenció.

Per CDA + Segle XXI, entenem, doncs, que l'havien fet abans, que eren per les dos.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, l'argumentari que hauria de fer servir per rebutjar l'esmena presentada és el mateix que el de l'esmena anterior.

Ara bé, afegiré dos o tres coses que el fan diferent i contestaré algunes de les afirmacions que ha fet el company conseller en aquesta casa.

Vull afegir, que quan estava analitzant els motius de caire financer, que parlava allò de l'STA, en el cas de FEDA encara tenen menys sentit, i m'explicaré.

Els recursos permanents de FEDA representaven, en la memòria explicativa del 2004 ho diu així, aproximadament al voltant de 74 milions d'euros, i amb la previsió de tancament en base a la informació que he rebut del Govern via Consell, per al 2005 serà de 90 milions d'euros. L'immobilitzat net de la companyia és de 66, és a dir, la cobertura de recursos permanents amb col·locacions permanents és molt més enllà, fins i tot diria jo, del que és financerament rentable.

A part d'això, la política de dividendes de la companyia... home, diguéssim que és excel·lent des del punt de vista de generació de reserves i recursos permanents, perquè hi dedica el 70% del seu benefici.

Per altra banda, la política d'amortitzacions que fa és molt acurada des del punt de vista tècnic i des del punt de vista financer.

I per altra banda, jo he vist en la memòria del 2004 hi ha una partida de pràcticament 2 milions d'euros de creació de reserves de previsions per riscos, que jo entenc que és una reserva de tipus genèric que no està empleada, però que està generant fons propis de la companyia.

Això ja permetria, és a dir, aquesta estructura financera ja permetria una intensitat molt sostinguda del ritme inversor en els anys que vénen. D'acord?

Ara, de la seva intervenció no vull passar-me de fer dos o tres reflexions que vénen al cas, en el meu entendre.

Una. Bé, vostè, i repeteixo, li diem que no perquè no veiem una afectació clara d'aquests 2 milions d'euros. Vostè ara aquí ens ha proposat i ha dit, que disminuir la dependència exterior vol dir incrementar la inversió. Evidentment, perquè segurament caldria, per disminuir la despesa exterior, fer algun tipus de generació d'energia a Andorra. Jo no sé si ara vostè està fent una cosa que no va fer en Comissió, que és proposar que dediquem aquests diners a algun tipus de planta de generació elèctrica. Si és així, m'agradaria que ho explicités més. I en qualsevol cas, en podríem parlar. Però si és això, bé, no ho sé, en aquell moment vostè no ho va dir.

Parla que s'ha de fer més inversió. Sí, és clar que s'ha de fer més inversió. Però bé, quina? Si el problema no és fer-ne més, és definir-la, quina i en quins casos.

Per altra banda, li vull contestar dos temes. FEDA sí que és monopolística, malgrat hi hagi altres companyies, és monopolística en territori. L'única cosa que té són els preus regulats. Perquè és clar, les mútues actuen en un àmbit territorial monopolísticament, i FEDA actua en el àmbit territorial monopolísticament. L'única cosa a diferenciar és que hi ha regulació de preus. Perquè, jo no sé si s'ha d'ofendre per posar un cas, pot vendre llum a Escaldes. Penso que no. Això és per precisar només el tema.

És dir, per repetir l'argument que he fet abans. Perquè no es defineixen clarament a què es destinen 2 milions d'euros, pel que també he dit varies vegades, per no trobar cap motiu de tipus financer/patrimonial que millori la posició de FEDA enfront al que, ja abans, he anomenat "contingència inversora no esperada", és a dir, una inversió que no sabem ben bé quina és, el Grup Parlamentari Liberal votarà contra l'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra, per la seva intervenció.

El Govern vol intervenir?

Sr. Ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí, una altra vegada fer una mica els números, i dir que efectivament FEDA continuarà invertint com va dir el nou director general, que ha invertit també fins ara, és a dir el pressupost d'inversió definitiu del 2005 està al voltant dels 30 milions d'euros, i FEDA continuarà invertint per donar un bon servei a tota la ciutadania d'aquest país; que els recursos propis de FEDA pel 2005 són 90 milions; que la seva capacitat de generar diners, també, el *cash flow* operatiu, doncs, s'aniria en 5 anys amb previsions entre un 70 i un 80, el qual ens permetria afrontar totes les inversions del proper quinquenni amb seguretat per poder donar i continuar donant el bon servei que s'està donant al país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Mirapeix, per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris Sr. Font vol tornar a intervenir?

Teniu el vostre temps, no correu.

No, no, ho dic de veritat!

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo voldria, per una altra banda, tornar a insistir amb què a nivell recaptatori sobre les parapúbliques, el Govern va posar en funcionament el sistema de cànon, i aquests cànon, jo penso que aquests haurien de ser l'única font de recaptació del Govern dintre de la parapública. Això jo sé que discrepo amb els companys liberals, perquè ells veuen més aviat FEDA i STA com una empresa privada, i... sí, ho vam discutir en el si de la Comissió, i ells tenen molt clar que aquestes empreses han de fer beneficis i que s'han de retribuir aquests beneficis en els socis principals, que en aquest cas és el Govern.

Nosaltres interpretem que els pressupostos haurien de ser equilibrats, i que la pignoració hauria d'anar a través dels cànon, que això marcaria realment la política. He dit abans que aquests cànon sempre els poden apujar.

Després, vostès, tant el Sr. ministre com el Sr. conseller, ens mencionen tota una sèrie de dades, que jo personalment no les he sabut veure, no les

tinc o no les he trobat. No pateixin que ja faré el necessari per buscar-les i quan les obtingui parlarem amb xifres.

Parlava, també, el Sr. ministre d'inversions futures, etc. És clar, jo l'únic que veig és que a FEDA, aquest any, segons el balanç de forces elèctriques que se'n presenta al pressupost, hi ha prevista una inversió real de 14 milions d'euros. Només! Jo, llavors, demano: per què no se n'està invertint més si comença a haver-hi urgència amb tots els temes que abans he esmentat?

I la nostra esmena no va destinada a dotar específicament un projecte concret. No és la nostra feina. Nosaltres no hi entenem res d'energia elèctrica, ni de projectes d'energia elèctrica. Nosaltres el que intentem és tenir un criteri polític, i el que voldríem és marcar d'empremta política, la política d'inversió de FEDA. Sabem tots nosaltres, i ho he intentat explicar abans, -potser no me n'he sortit-, que els consells d'administració de les parapúbliques estan tutelades pel Govern. I a mi qui em diu que aquest Govern no està, en aquests moments, privilegiant la menys inversió per obtenir una més recaptació d'aquestes parapúbliques? És en aquest sentit que nosaltres fem aquestes esmenes amb sentit polític per invertir aquesta tendència, que al nostre entendre, es pot interpretar del que s'ha vingut fent fins ara.

Fins ara només hem parlat de transferències de capital, però també hem de recordar que en la història, aquestes dues parapúbliques, quan el Govern ha tingut algun cas excepcional, -també ho entenem que es pugui fer, però bé, marca realment el perquè les tenim-, han fet una distribució de dividendes extraordinaris, tant a l'STA, que han sigut freqüents, com a FEDA. A FEDA, per exemple, podem veure que al 2001 es va fer una distribució de dividendes extraordinària que rondava els 11.600.000 euros. Bé, és aquesta utilització, que al nostre entendre, no és sana políticament. És a dir, tenir com a font d'ingressos, una parapública, que en principi la seva missió hauria de ser única i exclusiva, donar un molt bon servei, el millor possible, i com he dit abans, evidentment, al millor preu possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la seva intervenció.

Alguna intervenció pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, per contestar a una afirmació que ha fet sobre algun comentari meu en la Comissió. Bé, en la Comissió no queda escrit, per tant, no recordo ben bé el que vaig dir, però per precisar el tema. A veure, vostè deia que FEDA s'ha de portar o s'ha de gestionar com si fos una mena d'empresa privada. Jo no crec que hagi dit això. Jo puc haver dit, -i si ho he dit m'he equivocat-, jo el que he dit és que les empreses només es poden portar de dos maneres: bé i malament. I no veig perquè una empresa pública o una empresa privada no es pot portar bé o malament. És a dir, jo no diferencio en què una empresa pública es pugui portar bé o malament, i que una privada i que pel fet que sigui privada es porti bé, i pel fet que sigui pública... és a dir, no faig diferència. És a dir, les empreses es porten bé o es porten malament.

El fet que sigui de titularitat pública o de titularitat privada, i suposo que això és al que vostè fa referència a les meves afirmacions, és que en un cas una és propietat de l'Estat i l'altra és propietat d'ús particular.

I afegiré, ja que... no m'ho demana però ho vull afegir, l'únic justificant que jo entenc que pot tenir una empresa per viure en una situació de monopoli i amb preus administrats... no sé com dir-li, l'única justificació intel·lectual que jo hi trobo, és que els beneficis que té aquesta situació, -permeti'm que ho digui-, de privilegi, reverteixen a tot el poble andorrà perquè és propietat de tots. Perquè vostè pot estar d'acord amb mi o no, no ho sé, crec que és l'única manera que jo puc justificar-ho.

És a dir, si no hi ha mercat, si no hi ha competència, difícilment tens el judici de si estàs fent bé les coses o malament, perquè n'hi ha un que ho fa millor que tu.

Doncs, i crec que vostè també ho ha dit aquí, els objectius que han de plantejar són els objectius finalistes als que jo em referia.

És a dir, quines són les feines que ha de fer FEDA? I les comparteixo, ha de donar el millor servei, i l'ha de donar al millor preu. Ho comparteixo.

Llegint l'última memòria de FEDA, no la tinc aquí però la podria buscar, els preus de l'electricitat a Andorra, crec que en els últims 10 anys, s'han abaixat. I aquesta és la discussió que cal convenir. És a dir, és una empresa d'allò...

En fi, és per contestar-li a vostè. Els arguments que rebutgen l'esmena, evidentment, no tenen res a veure amb el que estic dient ara, perquè nosaltres rebutgem l'esmena per dos temes clars. Un, perquè no trobem un destí concret a aquests 2 milions d'euros, i perquè no creiem que aquesta reserva, que

jo també he anomenat oculta, pugui millorar en res la situació financera patrimonial de FEDA.

Res més, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre Mirapeix teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només dos puntualitzacions molt ràpides, la primera és, òbviament, una societat, però no és només una concepció del nostre partit, sinó que també és una concepció del seu partit, perquè hi ha comuns liderats pel seu partit on també participen amb societats, i el que busquem és obtenir beneficis. I de fet, també, s'aprofiten dels dividendes d'aquests beneficis. Per tant, ja diria que aquesta és una posició conjunta que tenim els dos partits, perquè les actuacions del seu partit, en certs comuns, així ho indiquen.

I la segona, quant als ingressos de l'Estat, escolti, al final això és legítim, perquè els ingressos de l'Estat, o vénen per actuacions patrimonials del propi estat, com és el cas de FEDA, amb una distribució de beneficis, o STA, amb el qual es va acordar que era un 30% dels beneficis d'aquestes dos parapúbliques que s'aportarien a l'Estat; o si no, si no hi ha aquestes contribucions, a més assegurant els plans d'inversió, si no hi ha aquestes contribucions al final serà per impostos.

Per tant, subscriu el que ha dit el company, dient que en el fons, aquestes reparticions de beneficis d'aquestes societats parapúbliques beneficien a tots els ciutadans, perquè això el que fa és baixar la càrrega impositiva del propi Estat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el Sr. Serra ens deia que és difícil de jutjar la prestació de serveis que fa una empresa monopolística en un país com el nostre. Bé, jo penso que no estem a Groenlàndia, aïllats de tot el món. Estem just al mig dels Pirineus, al costat de França i d'Espanya, i d'allà podem veure quins són els nivells

de prestació de serveis. Jo penso que és relativament fàcil. I a més, hi ha un baròmetre que és molt més important, que és no acontentar-se mai amb el nivell de serveis. És a dir, tendir cap a millorar. I amb això penso que tots dos coincidim.

Bé, també ens heu parlat, en un moment donat, no sé si vostè o el Sr. ministre, que els preus ja s'han abaixat. Res ens priva de baixar-los més. Al cap i a la fi, els que estem consumint són les empreses i els ciutadans d'aquest país. Si realment tenim romanents de sobres, podem fer la inversió, etc.; jo dic que abaixem més els preus.

I no estic en contra que els beneficis es reverteixin a l'Estat. El que els hi he dit és que vostès tenen una eina que són els cànon, i vostè ho ha dit molt bé, a través dels impostos, doncs, apliquin els impostos. Però no enganyin, al meu entendre, la ciutadania, que ella no té accés com tenim nosaltres als comptes de resultat, pensant-se que està pagant un preu just per al servei que està rebent, i que només contribueix amb el 10% del cost d'aquest servei. És mentida. En el cas de FEDA, la redistribució de beneficis de FEDA cap al Govern supera amb escreix molts anys l'import de l'impost. És a dir, que el ciutadà, ell percep que està contribuint a fer funcionar l'Estat amb un 10%, i que està rebent un servei a un preu just. No és així. Ell està contribuint a fer funcionar l'Estat amb un 20%, perquè el preu no està ajustat, perquè se li imputa una càrrega que han de ser els beneficis de l'empresa.

Al meu entendre, no sé si amb això he clarificat una miqueta la posició, però aquest és el nostre pensament.

Després vostè ens ha fet un paral·lelisme amb societats participades per comuns nostres, políticament. A veure, jo penso que primer de tot FEDA no és una societat, és una parapública, i no està participada, sinó que és exclusivament de l'Estat i és una eina de l'Estat. Se li ha dit parapública com se l'hagués pogut anomenar d'una altra manera. Jo sempre he sigut reticent amb aquesta figura de parapública que no acabo de veure-hi ben bé la definició, però de fet, FEDA no és una societat, i no s'ha de regir per les normes de la societat. La prova és que suposo que vostè, Sr. ministre, o no sé quin ministre de torn, deu ser el president del Consell d'Administració sense tenir-hi cap participació ni haver-hi posat cap diner.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció dels grups parlamentaris?

Haureu d'esperar el torn una altra vegada.

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El concepte societat el va treure vostè en un primer pla, en una de les seves intervencions, i per tant, per paral·lelisme he seguit utilitzant el concepte societat, per puntualitzar.

Quant als comuns, vull dir que participen en societats, i participen també amb les famoses mútues, aquestes que vostè deia, d'acord? I per tant, també obtenen beneficis per aquestes mútues.

Quant als ingressos de l'Estat, hi ha una diferència entre el que són els cànon del que és un impost normal i corrent. Per tant, el cànon, l'Estat el cobraria fos o no fos propietat de FEDA, seva, és a dir es cobraria un cànon encara que fos FEDA privada. I per tant, no té perquè no cobrar aquest cànon, que té una utilitat diferent. I del que estem parlant aquí no és del cànon. Del que estem parlant aquí és de la distribució de dividends de FEDA quant a ingressos patrimonials de l'Estat. I el que jo he dit és que això és un tema completament a part, i que en el fons, el que fa és baixar la càrrega fiscal de la ciutadania d'aquest país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, alguna altra intervenció pel Partit Socialdemòcrata?

Sr. Josep Dallerès hauria demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Més que el Partit Socialdemòcrata, quasi diria que és responent a una pregunta, no dic per al·lusió perquè no s'ha dit el meu nom, però sé que s'ha demanat sobre SERCENSA, que és una...

El Sr. síndic general:

S'hauria de centrar en el Grup Socialdemòcrata com a defensor de l'esmena.

El Sr. Josep Dallerès:

Doncs, entra dins del Grup Socialdemòcrata.

El Sr. síndic general:

Doncs, s'accepta la resposta.

El Sr. Josep Dallerès:

S'ha fet una afirmació sobre la situació del monopoli. Només recordar que, efectivament, FEDA és un monopoli des del moment en què el Comú d'Encamp va pactar amb FEDA i el Govern la cessió de la importació d'energia. Però és un monopoli en importació, no en distribució. I en distribució no hi ha situació de monopoli. Donaré l'exemple de la Parròquia d'Encamp on hi ha distribució de FEDA, més la Molina, independentment del tracte que s'hagi pogut fer entre la Molina i FEDA. I per exemple, el cas de SERCENSA, sé que s'han iniciat negociacions amb FEDA, -no sé en quin punt estan-, per mirar de trobar també una solució.

Però avui per avui, no hi ha res legalment que digui que FEDA no pot intervenir en parròquies on hi ha mútues, i SERCENSA si volgués distribuir... el que passa és que difícilment pot distribuir a Encamp per raons econòmiques.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per l'aclariment.

També val la pena que aquests debats de pressupost serveixin perquè tota la ciutadania, ja que ens escolta en directe i té la paciència de mirar-nos, pugui aprendre alguna cosa. Jo crec que sempre és bo malgrat no correspongui a l'esmena. Sempre té alguna aportació enriquidora.

(Se sent riure)

Hem de continuar el torn dels grups parlamentaris.

Si hi ha alguna altra aportació?

El Govern desitja intervenir?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

No té res a veure amb el fons de la qüestió, només és per recordar que, si us plau, quan es dirigeixin a nosaltres, som el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no som el Partit Socialdemòcrata. El Partit Socialdemòcrata és un, però aquí el que hi ha representat és el Grup Parlamentari Socialdemòcrata. S'ha dit 4 o 5 vegades durant la sessió. És un error, ja ho entenc. El debat porta a aquest acalorament, però ho recordo, per a tothom.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé, fet l'aclariment del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, si no hi ha cap més intervenció procedirem a la votació.

Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

11 sí, 14 no, i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, la votació queda també desestimada, i l'esmena es manté en el text tal com ha sortit de la Comissió.

Farem ara una altra parada de 5 minuts. I suspenem la sessió durant 5 minuts.

(Són les 19.50 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 20 h)

Bé, doncs, reprenem la sessió.

Continuaríem amb la reserva d'esmena número 10 que correspon a la número 56 de l'informe de la ponència.

Intervé per a la defensa de l'esmena el Sr. Josep Dallerès. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, com que en el decurs del debat que hem tingut avui, hi han hagut moments que no he arribat a saber si se m'havia oblidat el llegir, possiblement he perdut, *inclús*, l'escriure. Igual lleixo sense assabentar-me de les coses.

Començaré, si m'ho permet el Sr. síndic, per llegir l'article 101 del Reglament que comença, diu: "101.1. El debat del projecte de llei en el Ple s'iniciarà amb la presentació del ponent...; 2. La votació es realitzarà article per article, etc.; i 3. Si les característiques del text ho permeten, el síndic general pot proposar l'ordenació de les votacions per grups d'article o paràgrafs."

L'esmena 56 en realitat i l'esmena 57 són d'aquestes que van juntes, al meu entendre, o sinó hi ha una incongruència, vist que l'una porta sobre un projecte d'una obra i l'altra porta sobre l'obra en si. Fora més lògic tractar-les juntes o bé tractar primer el projecte i després l'obra. Vist que no és així, doncs, començaré per la 56 passant sobre aquesta incongruència.

L'esmena 56 de la ponència és de modificació.

Proposa incrementar el concepte "Béns destinats a l'ús general" (607) del Departament d'Obres Públiques (220), del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial (20), en un import de 1.000.000 Euros per tal de dotar el projecte 5121-1986-0000000014 "CG2 rot. Miquel Mateu-rotonda Copríncep Episcopal".

Per tal de poder incrementar dit concepte, es redueixen, a nivell també de concepte tot un seguit de partides, dins de la mateixa secció o Ministeri, segons la interpretació reductora feta per la Sindicatura i que no permet als consellers generals fer la seva feina correctament, posant-los-hi unes traves, de difícil entendre, en un Estat que la Constitució defineix com a democràtic (article 1.1) i parlamentari (article 1.4)

Suplència feta, al meu entendre, sense cap raó que la justificués i afegeixo que: vist que no es vol fer marxa enrera i que, per segon any consecutiu des que es va fer la demanda de rectificació, els consellers generals no podem disposar d'una eina adequada per poder mostrar de manera xifrada que existeixen altres polítiques possibles, em permeto afirmar que es va fer, justament, per aquesta raó precisa: perquè no es poguessin mostrar en el moment del debat de pressupost, que és quan cal fer-ho, que existeixen altres maneres de plantejar la distribució del diner públic.

Les partides que es proposen reduir per tal de poder incrementar el concepte proposat són:

del departament 220, el concepte 607, projecte 5121-2004-0000000005 Túnel dels dos Valires, 750.000 euros;

de la 220, 607, 5121-2005-0000000013, 249.000 euros;

del departament 220, concepte 226, projecte 5111-projecte-001- General d'Ordenament Territorial Atencions Protocol·làries i de Representació, 500 euros;

i del departament 220, concepte 231, 5111-Projecte-001- Obres Públiques Locomoció i Desplaçament de Personal, 500 euros.

Hom es pot demanar a què correspon aquesta proposta, de què es tracta?

Perquè tothom ho entengui, es tracta de dotar la partida corresponent a les obres del tram de la carretera entre Escaldes i Encamp (esmena 56), i la partida corresponent a estudis a realitzar per aquest mateix tram (esmena 57) per tal que, d'una vegada per totes, es realitzi, gairebé podria dir, sense equivocar-me, que es tracta de l'únic tram de la carretera nacional 2, que està igual que estava ara fa trenta anys, o més.

Sóc conscient, en dir això, que ho diu un conseller general elegit per la parròquia d'Encamp, i que parlo des de l'oposició al Govern. Sóc conscient que Encamp és una parròquia que els darrers anys no ha votat en acord amb la majoria liberal i que, de ben segur, amb una visió de miopia política extrema, per aquesta raó se l'ha pretès castigar (les xifres, en

inversions de l'Estat a la parròquia canten, fins i tot s'han anat allargant o posposant les pressupostades al llarg d'aquests últims darrers anys)!

El tram de carretera al que em refereixo, tots ho sabem, no és únicament utilitzat per encampadans, ho és pels habitants de la parròquia de Canillo, ho és per tots aquells (andorrans, residents o visitants) que arriben de França i es dirigeixen vers la capital, per tots aquells (andorrans, residents o visitants) que des de la capital o des de la vall del nord es dirigeixen cap a França.

Es tracta, estic parlant, d'uns escassos dos cents metres de carretera general al llarg dels quals dos camions de gran tonatge tenen dificultats per a creuar-se. És tracta d'un tram, tal com hem pogut patir en almenys tres ocasions aquest hivern, en el qual, en cas d'accident, és de difícil adequar, per no dir impossible, -els que ens hi hem trobat, ho hem patit al llarg de dues o tres hores, en alguns casos-, un carril d'emergència.

Per memòria, que els que som una mica més grans que d'altres no ho oblidem, recordaré que quan hi van haver els aiguats del 1982, va ser un dels llocs que va patir una esclavissada, i on la carretera va quedar tallada, i no només pel riu que se'n va endur una part, sinó també pel que va baixar de la muntanya.

Formava part, en aquell moment, dels trams marcats com a: prioritat.

Ens podem demanar com estaria si no hagués estat una prioritat.

Curiosament, el terreny al que he fet referència, perquè tothom se situï, és entre la rotonda de l'antic Càmping Europa, on s'estan acabant unes obres actualment, fins al tram d'obres que s'estan fent davant de Valira Nova, les cases anomenades Valira Nova, doncs, curiosament el terreny que llinda amb la carretera. Aquell tram és terreny comunal i, al moment dels aiguats, just després dels aiguats, el Comú d'Encamp no sols va demanar que s'eixamplés la carretera en aquell indret sinó que, a més, va donar autorització per utilitzar el terreny que fos necessari per a fer-ho, -parlo de l'any 1983-, i ho recordo perfectament, perquè en aquells moments estava jo personalment al Comú d'Encamp. Fins a hores d'ara tots sabem, gairebé vint-i-cinc anys més tard, com està el tram al que he fet referència.

La reserva d'aquesta esmena és, únicament i exclusiva, una demanda vehement feta al Govern perquè es tiri endavant aquesta obra d'una vegada per totes. D'una vegada ja! Raó per la qual demano el suport unànim de la Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès, per la seva intervenció.

Seguim, doncs, el torn dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, teniu la paraula Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sr. síndic, tornaré a agrupar dos reserves d'esmena, la 56 i la 57.

En l'esmena número 56 es proposa incrementar el concepte "Béns destinats a l'ús general" del departament d'Obres Públiques del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial, per tal de dotar el Projecte "CG2 rotonda Miquel Mateu-rotonda Copríncep Episcopal".

L'esmena 57, per la seva part, està estretament lligada a l'anterior, ja que en la mateixa es proposa incrementar el concepte "Estudis i projectes d'inversió" del Departament d'Obres Públiques per tal de fer front al projecte esmentat a l'esmena núm. 56.

Ja avancem que, tal com vam fer a la Comissió Legislativa, ens abstindrem en aquesta votació. Podem entendre els neguits que hi ha darrera la proposta, però, a la vegada, darrera una proposta hi ha, sobretot, una programació de l'obra pública. Un parlamentari no sempre disposa de la informació tècnica suficient, per a saber si amb més diners pressupostats en una obra pública determinada, es podrà aconseguir que aquesta obra s'executi més ràpidament. Si hi ha un empatx d'inversió, el que pot passar és que tothom no pugui treballar a la vegada.

No volem caure en el risc de recolzar inversions que no vagin lligades a un estudi més ampli -especialment quan es parla del complex àmbit de l'obra pública. L'elaboració d'un pla global i interrelacionat és clau per no caure en disfuncions. A tall d'exemple, podem dir que si al llarg d'un any, per les característiques de l'obra, només et pots gastar 11 milions d'euros, no té sentit que en pressupostis 30. Així, per tal de no trencar la programació global que entenem que deu haver fet el ministeri, hem optat per una prudent abstenció, en relació amb les referides esmenes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal teniu la paraula Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar l'exposat que ha fet el company conseller, primer voldria fer una defensa de la feina que fa Sindicatura en el moment de la tramitació de les esmenes, perquè m'ha semblat sentir que bé, que m'ha semblat entendre això que algunes esmenes no es podien fer, que no permetia... m'ha semblat entendre-ho així, si no és així rectifico. Però jo entenc que la feina de Sindicatura és analitzar les esmenes que es presenten en base a un Reglament, i que les accepta a tràmit, jo crec que amb l'intent de complir la major estricta legalitat. Això per una banda.

Per altra banda, quan està parlant del projecte referit, nosaltres entenem que aquest projecte contempla... en fi, contempla una inversió de 2,5 milions per a l'exercici 2005. La posició del Grup Parlamentari Liberal és acceptar aquest import del crèdit que ens proposa el Govern, i considerem oportuna aquesta xifra per fer les obres.

Com és ben sabut, el pressupost és la representació en xifres de la política del Govern. En aquest cas, es tracta de la política del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial.

Aquí vull negar, perquè s'ha dit, també, que aquest ministeri està actuant d'una certa manera d'una forma sectària, perquè està primant unes inversions als territoris, m'ha semblat entendre també, en funció del color polític. Jo, perdoni, no puc compartir aquesta opinió.

Tornant al raonament inicial, és el ministeri que estableix les prioritats inversores, les quanties a destinar a cada projecte i la planificació d'obres en base als compromisos adquirits pel ministre, en les seves explicacions programàtiques i en les seves compareixences en Comissió i davant el Ple.

És per aquest motiu, per aquest recolzament polític a elecció que no acceptem l'esmena del Grup Parlamentari.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. mirapeix, ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Incidir en una explicació, també, directa del Sr. Dallerès en el sentit que ha dit que el que es pretenia

des del Govern era castigar el Comú d'Encamp, perquè no era del mateix color polític. I res més en contra d'aquesta afirmació. És a dir, el Govern el que fa és que té un pla viari, i a partir d'aquí, el ministre d'Ordenament i a través del pressupost es van assignant les prioritats dintre del que és aquest pla viari, i es van prevenint el que són les execucions.

I una de les proves que això és així, és que els 2,5 milions pressupostats aquest any per aquesta obra, ja vénen del plurianual que es va votar al pressupost del 2005, i s'ha mantingut. Vull dir que no hi ha cap càstig, ni cap història rara en tot aquest tema. No només això, sinó que dir que tota aquesta obra està pressupostada, també ja ve de l'any passat, com he dit abans, i que el pressupost final de l'any passat era de 3.334.000 euros, dels quals ja s'han compromès tots aquests 3 milions. S'han liquidat 2.200.000. Per tant, aquest any es preveu acabar de fer les adjudicacions oportunes d'aquests 2,5 i acabar de liquidar, doncs, el màxim possible per poder accelerar l'execució d'aquesta obra amb el mínim temps per evitar l'impacte a tots els ciutadans del que són les obres públiques.

Dir que així, el cost real d'aquesta obra amb les dos partides pressupostàries, és a dir la del 2005 i la del 2006, haurà pujat a 5,8 milions d'euros. Vull dir que no res més lluny de no fer les obres que requereix les infraestructures pròpies del nostre país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre, per la seva intervenció.

Doncs, hi ha algun altre torn d'intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Tarrado, la programació d'obres públiques, em sembla perfecta. Dins de la meva intervenció he parlat de l'any 83, del 1983. Hi ha hagut temps de programar, de reprogramar, i de re-reprogramar, d'executar i d'agafar compromisos. El fet és que aquesta obra no s'ha fet.

I insisteixo, tots el coneixem. És segurament l'únic tram de la carretera nacional 2 que està igual que fa 20 anys enrera, 25 o més.

Sr. Serra, no he dit que la Sindicatura no tramités correctament. He fet referència a la suplència que va fer en el seu dia la Sindicatura, que se'ns va dir, quan es va demanar fa un any, que havia estat potser un error o potser no, però constato que això no s'ha

modificat i que això no permet treballar correctament. Res més. No he dit res més. Efectivament, Sindicatura està aplicant el que avui és llei. Però és llei perquè Sindicatura va aprovar un text modificant un text que havia estat aprovat per aquesta Cambra; que era la Llei de finances públiques que era posterior a la data d'aprovació del Reglament del Consell.

Quan em diu que vostè no està d'acord... em sembla molt bé. Tot és opinable. Però els números canten i les inversions que s'han fet a la parròquia d'Encamp, -no he parlat del Comú d'Encamp, he parlat de la parròquia d'Encamp-, i concretament a la carretera general, doncs, no tenen res a veure amb les que hi han hagut a les altres parròquies. I parlo al llarg dels últims 10 anys. He de reconèixer que des de fa un temps s'han accelerat els processos, i s'estan acabant unes obres que semblava que... *inclús* és va acabar una obra aquí, i felicito el ministre, va complir amb el que va dir en aquesta sala i el felicito, que és aquella famosa rotonda de la sortida d'Encamp, que semblava que no s'hagués d'acabar mai, que va durar 6 anys.

No obstant això, després ha parlat dels compromisos adquirits. Si només fem el pressupost amb compromisos adquirits... i el que no ha estat adquirit? No és farà mai? No es pressupostarà mai? No ho entenc.

Referent a la intervenció del Sr. ministre, em diu que hi ha uns 5,8 milions d'euros. Ho celebro. El que no sé, i no tinc clar, és a què corresponen? Si són a les obres que ja estan donades actualment, i que s'estan realitzant, si és el tram que es va plantejar en un cert moment que sortiria, que és del segon tram d'obra de Valira Nova cap amunt o de Valira Nova cap avall. Jo el que tenia entès, segons se'ns havia dit, era que el que estava a punt de sortir era el de Valira Nova cap a l'emissora de Ràdio Andorra, i doncs, cap a la rotonda d'entrada a Encamp. Però, que el tram de sota que és el més petit, -que són 150 metres-, és un tram molt petit, però és un tram estret; i és el tram en el qual aquest hivern hi han hagut dos accidents, i per casualitat m'hi he trobat les dues vegades. I el Sr. Tarrado també s'hi va trobar amb mi. És impossible plantejar una tercera via. Vostè em diu que hi ha diners suficients. Em sembla molt bé. Només demano que es faci l'obra. Si hi ha diners suficients millor.

Només recordaré aquí de memòria, que durant la campanya electoral, i això, doncs, si ho tenen gravat, suposo que sortirà, va resultar que no s'havia fet això perquè l'oposició no ens n'havíem cuidat, i no havíem fet esmenes. No se'm podrà dir més. Ja he fet una esmena i demanaré que es voti, encara que no passi.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès, per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, gràcies per aclarir-me el que havia dit en relació amb l'actuació de Sindicatura.

Però li vull portar la contrària en una cosa, en una afirmació que vostè ha fet. Vostè ha dit que la Sindicatura aprova textos. Jo no hi puc estar d'acord amb aquesta afirmació. Ho ha dit. Els textos, en aquest cas al que vostè fa referència, és el Reglament del Consell, i aquest text l'aprova el Consell, no l'aprova la Sindicatura... però ho ha dit, jo he de portar-li la contrària.

El Sr. síndic general:

Si em permet Sr. Serra, si volen anar centrant una mica el debat amb l'esmena, i el text de la Sindicatura, com que també em donaria per al·ludit jo, ho podríem deixar per un altre capítol.

El Govern ha d'intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Ordenament del Territori.

El Sr. Manel Pons:

Sí, només contestar l'afirmació que feia.

Aquest punt és un dels punts negres que el ministeri té catalogats i que s'hi està treballant. És un lloc, com vostè sap, molt complicat. Primera, segurament que s'haurà de fer una desviació per poder fer aquest tros de 150 metres, i això és un dels temes que estem tractant. El projecte va des de la rotonda del Càmping Europa fins a la rotonda d'Encamp, amb el tros del túnel que hi ha sota Ràdio Andorra, que també hi ha un altre tema afegit que és el de la propietat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre pel complement d'informació.

Hi ha alguna altra aportació pels grups parlamentaris?

Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Jo volia dir només una cosa, perquè vostè s'ha referit a què aquest tram és dels únics que diu que no s'ha

tocat en tot el país. S'ha referit vostè a Canillo. Bé, nosaltres també tenim, per exemple, l'entrada de Canillo, que tenim...

(Se sent riure)

també som usuaris d'aquesta mateixa carretera, i també tenim un tram, que és el cap de Racons, que està en la mateixa situació. Vull dir que a partir d'aquí, a veure, trobo exagerat que es digui que no es faci un tram en funció del color polític, etc. Jo crec que en això recolzo l'actuació del Govern. Hi ha uns programes i unes obres que estan programades, i a partir d'aquí crec que no cal exagerar tampoc, perquè tots tenim a nostra casa trams que s'han d'arreglar. Res més.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

El Govern desitja intervenir?

Hi ha alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Doncs, abans de procedir a la votació, per demanda del ponent el Sr. Dallerès, i recordant l'article 101.3 del Reglament, que el síndic té la potestat d'agrupar les esmenes si ho creu, cosa que es va demanar a la Junta de Presidents, i la Junta de Presidents va decidir, doncs, d'aplicar l'article 101.2, que diu que s'han de votar una per una, doncs, es va procedir d'aquesta manera. Però si no hi ha cap inconvenient pels presidents, com també ha manifestat el president de CDA + Segle XXI, procediríem a la lectura, com hem fet abans, de la següent esmena, i votariem les dos en un conjunt.

Reserva d'esmena número 11 que correspon a l'esmena número 57 de l'informe de la ponència.

Doncs, sí seria sí a l'esmena, i no és l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general si voleu passar llista.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

11 sí, 14 no, i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, la votació queda desestimada i l'esmena es manté en el text original tal com ha sortit.

Continuariem, doncs, amb la reserva d'esmena número 12 corresponent a l'esmena número 64 de l'informe de la ponència.

Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, jo també demanaria, com ja hem fet amb l'esmena anterior, l'esmena 64 fa referència a un projecte d'inversió i l'esmena 65 és la inversió pròpiament dita. Per tant, només que l'argumentació és la mateixa i si el Sr. síndic vol, després podem fer la votació conjunta.

Es proposa en aquesta esmena incrementar el concepte "Estudis i projectes d'inversió" del Departament d'Obres Públiques, per tal de dotar un projecte nou, destinat a la construcció d'un pont de

connexió entre la CG1 i el carrer Prada Motxilla, (a la zona del Lycée Comtes de Foix).

La qüestió de la circulació viària és un dels problemes que més preocupa als ciutadans d'aquest país, per tant del des Grup Parlamentari Socialdemòcrata hem volgut aportar algunes propostes, que sense que suposin una gran inversió, sí que resolldrien alguns dels problemes circulatoris que té actualment la nostra xarxa viària bàsica.

El ministre Manel Pons deia el passat mes de juliol, en una entrevista on exposava a grans trets les prioritats del seu ministeri que "també caldrà mirar de buscar solucions al centre d'Andorra, que potser és el lloc en què ho tenim una mica més complicat". Fi de citació.

Doncs bé, aquí li fem una proposta ben senzilla: es tracta de la construcció d'un pont sobre el riu Gran Valira, al peu de la Prada Motxilla.

Només cal construir un pont per enllaçar dues vies ja existents, la CG 1 (és a dir, la carretera de l'Obac) i el Carrer Prada Motxilla.

Aquest enllaç permetria crear un sentit circulatori entre la CG 1 i el C/ Baixada del Molí al llarg de tot el front del Lycée Comtes de Foix, el que aportaria una millora substancial al trànsit, i sobretot s'evitarien les maniobres que actualment han de realitzar els autocars.

Això comportaria una major fluïdesa en una cruïlla que té una incidència directa en les altres cruïlles pròximes. I també, seria molt més segura, entenem, per als alumnes del centre escolar al pujar i baixar dels autocars.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi, per la seva intervenció.

Pel CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, en consonància com anem fent al llarg de tot el debat, nosaltres hem agrupat les esmenes, les nostres intervencions per la defensa, i és clar, nosaltres aquí, a més de la 64 i la 65, ho allarguem a la 66 i la 67, i farem una sola intervenció d'aquestes per totes aquestes esmenes, ja que es parla d'una mateixa zona.

Llavors, en relació amb les esmenes números 64, 65, 66 i 67 de la ponència, ja avancem de bell antuvi que el nostre vot serà negatiu, tot i compartir la

preocupació que hi ha darrera les mateixes. Ens explicarem tot seguit.

Les esmenes 64, 65, 66 i 67 estan destinades a incrementar diferents conceptes del pressupost del Departament d'Obres Públiques del Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial per tal de dotar un projecte destinat a la construcció de diferents elements de connexió entre la CG1 i el carrer Prada Motxilla, a l'altura del Lycée Comtes de Foix.

Des de CDA + Segle XXI som conscients de la utilitat, -gairebé necessitat-, de construir una connexió entre els dos costats del riu Valira en aquesta zona. Ara bé, sembla ser que els tècnics del Departament d'Obres Públiques aconsellen situar-la en una altra ubicació, dins la mateixa zona, que pot ser més funcional que la que es preveu en les esmentades esmenes. Amb aquesta nova ubicació suggerida, a l'altura de la Borda de Moles, s'aconseguiria ampliar el radi d'acció dels diferents elements de connexió, resolent-se no únicament els problemes de congestió del Lycée, sinó que es donarien solucions a una zona d'expansió urbana molt més àmplia.

Per aquesta raó, hem considerat oportú que les esmenes 64, 65, 66 i 67 no prosperessin.

Tot i així, vista la dificultat de transitar en la referida zona esperem veure reflectida en el proper pressupost la concreció d'aquest projecte.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal?

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern interpreta que aquesta solució no aporta una millora qualitativa a la circulació, ja que hi ha dues entrades d'uns 6 metres per un camí estret i sinuós. Independentment d'això, el Ministeri d'Ordenament del Territori considera prioritària la connexió del carrer Gil Torres, antiga clínica de Santa Coloma, i l'avinguda de Salou, actual carretera general 1, efectuant-se ambdós extrems les corresponents rotondes.

En el seu moment, quan s'efectuà la canalització del marge dret del riu Gran Valira, en aquest sector ja es construí la corresponent base pel que seria el futur

pont o l'execució del futur pont que passaria per allà, dintre del que és aquella estructura.

La construcció d'aquesta connexió, el pont i les dues rotondes, permetrà organitzar i descongestionar la circulació del circuit format per l'avinguda Santa Coloma, la Baixada del Molí, Pont de Tobira, carrer Prada Motxilla i l'antic Camí Ral. Aquesta proposta de connexió fou exposada als cònsols del Comú d'Andorra la Vella. No havent-se rebut fins avui, el parer de la corporació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Tarrado, jo li he exposat una solució que he intentat, també, ser breu, i em sembla que la funcionalitat la veu tothom. Vostè, sembla que a Govern els hi ha explicat una altra, i prefereix votar o oposar-se a la nostra, i a la solució que els hi portarà el Govern un altre dia, no avui, doncs, crec que li fa més gràcia.

No ho entenc. Aquesta solució que vostè apunta, a més diu que servirà per a l'expansió urbana. Miri, jo, nosaltres, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hem fet les esmenes a aquest pressupost per afavorir l'expansió urbana. A més, tampoc entenc que no ha de ser la funció del Govern fer vials per fer expansió urbana. Això correspondrà als comuns, i correspondrà als particulars amb el desenvolupament dels plans d'urbanisme. No és el Govern que ha de fer els vials per promoure l'expansió urbana.

Aquesta solució que diu que li ha explicat el Govern la complementa el Sr. ministre, que seria enllaçar el pont riu avall, diguem, enfront del que seria la cruïlla del carrer Gil Torres amb l'avinguda Santa Coloma. Bé, aquella cruïlla no toca amb el riu, per tant, a més del pont caldrà fer un carrer. Vull dir que si es fa un pont, donarà accés a un particular, que suposo que estarà molt content, i de fer expansió urbana, però, en tot cas, no solventarà cap problema per la gent que viu en aquella zona, pels alumnes del Lycée i tot els que han de passar per aquestes vies, com he dit, xarxa bàsica.

El pont que li hem proposat aquí, no dóna accés a un camí, sinuós d'uns 6 metres d'amplada, fins fa poc temps potser sí que era així. I com molt bé em sembla que el Sr. ministre d'Ordenament Territorial

coneix, perquè n'hem parlat amb el Comú, com vostè ha dit Sr. Mirapeix... s'estan fent actualment unes obres d'ampliació del Lycée Comtes de Foix, el que permet desbloquejar, en aquella part, en la part de més avall, la connexió entre el carrer Prada Motxilla i aquest pont que jo els hi proposo. És a dir, aquest pont, la circulació no hauria de passar per l'antic Camí Ral, i es podria produir una circulació perfecta dels autocars, i com he dit, no haurien de fer unes maniobres en una cruïlla, que com vostè també diu, està prou carregada; i que entenc que aquest altre vial no resoldrà... aquest pont que vostè diu i el vial que s'hauria de fer, també, en terreny privat, no es resoldrà.

Aquesta solució, com he dit, un pont entre una carretera existent i un carrer existent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Blasi, jo no vinc aquí per fer gràcia, ni tenir gràcia, ni vinc aquí per riure. A veure, a mi m'hagués agradat que aquest raonament l'hagués portat vostè a la Comissió i n'haguéssim pogut discutir d'una altra manera. Però entenc que si a mi se'm donen unes explicacions sense que em facin gràcia... sí sense que em facin gràcia... hi ha estat i no hi ha estat a estones, per això li dic... i jo també hi he estat i hi he estat a estones. Hi he estat a estones per problemes que cadascú pot tenir i pot absentar-se. No ho dic perquè el sento parlar a vostè, per això li dic...

Bé, és igual, però estic parlant jo amb ell també. Llavors, potser si parlem tots a la vegada no ens entendrem.

El Sr. síndic general:

Si poguéssim fer la intervenció i deixar això a part...

El Sr. Enric Tarrado:

Bé, no, estàvem amb la gràcia, jo no m'oposo a les esmenes, ni vaig en contra d'esmenes perquè em faci més gràcia o menys gràcia. L'única cosa que trobo que si em proposem, o veig una solució, potser, més adequada a la proposada en una esmena, i sempre que sigui factible, i amb això no vull entrar dins del que ha de fer el Comú o no ha de fer el Comú. Entenc que si és beneficiosa per a un major nombre

d'habitants de la Parròquia d'Andorra i del conjunt de tot el trànsit que pugui pujar des de Sant Julià i de Santa Coloma, doncs, entenc que pot ser una bona solució. Perquè aquesta solució que es presenta, -i no és a mi de defensar-la, al meu entendre-, permeti que puguin sortir els autobusos i permeti que puguis pujar, quan pugues per l'avinguda de Santa Coloma, que puguis tirar a dreta i creuar cap a l'altre costat de riu.

És tot, i ja li dic i sense més gràcia ni menys gràcia.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Pel Grup Liberal hi ha alguna intervenció?

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, la proposta que ha fet el grup parlamentari d'aquest pont del Lycée, nosaltres diem que no és l'opció prioritària per un tema: perquè la proposta que nosaltres fem és des de la cruïlla de Gil Torres empalmar a l'altre costat. Llavors d'aquí trèiem dos temes de circulació importants. Un és tota la baixada del Molí, en què desenclavem tota la circulació, ja que avui, per força, els que vulguin agafar el carrer de l'Obac han de passar per la Baixada del Molí i sortir al pont. D'aquesta manera ja evitem tota aquesta circulació. Connectem dos artèries vitals, que una és Santa Coloma i l'altra és l'avinguda de l'Obac, amb dos rotondes paral·leles que van aquí. Evidentment que s'ha de fer un camí, és cert. També s'ha de fer el pont. Però almenys aquest pont té una finalitat de desenclavar el tema circulatori de dins d'Andorra.

Aquesta passarel·la o aquest pont que es vol fer al Lycée, bàsicament no li veiem cap utilitat avui, o almenys prioritàriament. Jo no dic que no s'hagi de fer. Però prioritàriament, no hi ha cap urgència a fer-lo. En canvi amb l'altre sí que hi ha urgència, perquè realment tota la circulació que puja de baix per anar a l'avinguda de l'Obac, torno a repetir, ha de baixar pel Molí. I allí hi ha tota la circulació dels autobusos que estan parats esperant els infants que estan al Lycée. Llavors, si alleugerim aquesta sortida, doncs, tot això és el que evitem.

En aquests moments, estem construint una rotonda al davant mateix dels magatzems Cervós, bàsicament perquè tots els autobusos que van en direcció a Sant Julià puguin anar a fer el tomb a baix i tornar a pujar

amunt. I així evitar que els infants travessin la carretera, i agafin l'autobús de cara amunt.

Tot això és el que estem mirant d'organitzar i estem fent en aquests moments.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Bé, només que el Sr. Tarrado ja ho ha reconegut. Després, jo el dia que vaig venir a la Comissió, vull dir, com d'altres companys meus que van faltar, jo vaig exposar aquest projecte i vostè no hi era. Suposo que li han explicat. Vostè prefereix l'altre, bé, doncs, molt bé. Però és evident, i amb les explicacions que ha donat el ministre, fa encara més evident que aquest projecte que nosaltres proposem és una inversió relativament petita, amb el que serà l'altre, i realitzable en aquest any.

I l'altra, prenem nota avui i veurem, ja en parlarem quan estigui realitzat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Alguna altra intervenció pels grups parlamentaris?

Govern desitja intervenir?

Bé, doncs, a demanda del ponent, es demana als presidents si hi ha algun inconvenient per votar l'esmena 64 i la 65 amb el mateix procés que venim fent fins ara?

Entenem que el silenci dóna aquesta opció.

Doncs, reserva d'esmena número 13 que correspon a l'esmena número 65 de l'informe de la ponència.

Bé, doncs, com ja és tradició fins ara, sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

Si sou tan amable de passar llista, procediríem a la votació de les dos esmenes.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. secretari.

Si podeu procedir a fer el recompte, Sr. secretari de torn.

El Sr. Esteve López:

11 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, la votació queda desestimada i el text es manté tal com ha sortit de la Comissió.

Reserva d'esmena número 14 que correspon a l'esmena número 66 de l'informe de la ponència.

Intervé per a la defensa el Sr. Carles Blasi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

També defensaré la 66 i la 67 pel mateix motiu: projecte i obra.

En aquesta esmena proposem de dotar un projecte nou destinat a la construcció d'una passarel·la de vianants entre la carretera general 1 i el Lycée Comtes de Foix.

La finalitat d'aquest projecte seria similar a l'exposat en l'esmena anterior, és a dir, millorar la circulació i evitar les aglomeracions d'estudiants i autocars, fent que l'entrada i sortida dels alumnes es realitzés a través d'una passarel·la des de l'extrem de més amunt del centre escolar, on caldria habilitar un espai per a l'estacionament dels autocars.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi, per la seva presentació.

Pels grups parlamentaris alguna intervenció?

El CDA ja l'ha agrupat amb el seu exposat.

Pels liberals no hi ha cap intervenció?

El Govern vol intervenir?

Sr. Mirapeix teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Pensem que aquesta passarel·la des del Govern no és necessària perquè ja n'existeix una just al nivell del Lycée Comte de Foix, i allà justament és on hi ha el pas, avui dia hi ha una zona habilitada d'aparcament d'autocars. Si es fes aquesta nova passarel·la s'hauria d'habilitar, com vostè ha dit, un espai pels autocars, i pensem que això avui és... no es podria fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Sí, molt breu.

Evidentment, aquesta proposta anava lligada amb l'anterior, Nosaltres tenim una proposta diferent de reorganització, i per tant, creiem que amb la creació d'aquell pont també s'hauria de crear una rotonda, i per tant, no en discutirem més. Entenem que era un seguit de propostes que fèiem en el conjunt d'aquella zona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

El Govern desitja intervenir?

Bé, entenc que la seva demanda és tornar a agrupar. A part de l'exposat també es demana, doncs, de tornar a agrupar les dos esmenes. És aquesta la demanda?

Hi ha alguna objecció per tornar a agrupar?

Doncs, procediríem a llegir a la reserva d'esmena número 15 que correspon a l'esmena número 67 de l'informe de la mateixa ponència.

Doncs, si sou tan amable Sr. secretari general, procediríem a la votació, sabent que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text tal com ha sortit de la Comissió.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. secretari.

Si voleu procedir al recompte Sr. secretari de torn?

El Sr. Esteve López:

11 sí, i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena, i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Reserva d'esmena número 16 que correspon a l'esmena número 76 de l'informe de la ponència.

Intervé per a la defensa de l'esmena, el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com hem tingut ocasió de dir i repetir en diferents ocasions durant aquesta sessió del Consell, amb aquesta esmena el que proposem és incrementar el concepte "Transferències a entitats parapúbliques" del Departament de Salut, del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família, en un import de 100.000 euros, per tal de dotar un projecte nou destinat al finançament de les despeses sanitàries, a càrrec de la seguretat social, derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària previstos en la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

Per tal de poder incrementar aquest concepte, proposem reduir les partides següents dins de la mateixa secció o Ministeri:

- 20.000 euros del concepte 227 del Departament de Salut

- 20.000 euros del concepte 226 del Departament de Família

- 15.000 euros del concepte 227 del Departament de Família

- 55.000 euros del concepte 227 del Departament de Serveis Generals

Com vostès saben, el concepte 226 (Altres serveis) inclou partides com ara atencions protocol·làries i de representació, publicitat i propaganda o reunions conferències i cursets, i el concepte 227 (Treballs realitzats per altres empreses) correspon majoritàriament a la despesa generada per assessoraments d'estudis i treballs tècnics i altres treballs a l'exterior.

Com tots vostès saben, també, ja que el president del nostre Grup Parlamentari va exposar-ho exhaustivament en el debat de l'esmena a la totalitat del pressupost, aquests conceptes han experimentat enguany un increment més que considerable, ja que, globalment, augmenten d'un 18,5% i d'un 28,3%, respectivament.

Els socialdemòcrates creiem i defensem fermament que cal una racionalització de la despesa de funcionament, disminuint especialment aquelles partides que podríem qualificar de sumptuoses i propagandístiques, -a major glòria del Govern, naturalment-, i esmerçar més recursos en les polítiques socials.

No tornaré a repetir ara tot l'argumentari. Ja s'ha dit i repetit, per activa i per passiva.

Tots sabem que el sentit del vot dels grups parlamentaris ja està decidit.

Que la majoria liberal, amb l'ajut inestimable dels anomenats centristes que els hi donen suport, tornarà a passar el corró.

Que a aquesta majoria li és completament indiferent els pactes i els consensos a què puguin arribar els diferents grups parlamentaris quan es tramiten les lleis.

I, el que és més lamentable, que un any més el nostre Govern incomplirà el que prescriu l'article 26.4 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat i l'article 19 de la Llei del pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López, per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris?

Per CDA + Segle XXI, teniu la paraula Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de començar la meua intervenció, volia fer una petita al·lusió al Sr. López. Bé, jo en aquesta Cambra veig un grup parlamentari que té 14 vots o 14 consellers, i nosaltres som 2, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata són 12. Encara no he vist una majoria de 16... perdó, de 13, nosaltres som 3. Encara no he vist una majoria aclaparadora com si estiguéssim fusionats. Això potser li deixo a l'entendre del Sr. López, però bé, en fi, tothom pot opinar el que vulgui.

Després, Sr. síndic, no voldria batre cap rècord d'agrupament d'esmenes, però de la 76 a la 81 jo faré

una sola intervenció que per a mi és un tema concret, i crec que per a mi és suficient i per a nosaltres és suficient, doncs, per explicitar el nostre vot.

Totes aquestes esmenes que acabem d'esmentar tenen com a objectiu establir diferents dotacions per a determinats projectes del Departament de Benestar, del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família. D'entrada, volem reiterar el que ja vam expressar a la Comissió Legislativa: ens abstindrem en relació amb les esmenes 76 i 81 i votarem negativament a la resta.

Tot seguit explicarem, -o millor: reiterarem-, el plantejament polític que hi ha darrera el nostre posicionament.

Estem davant un moment molt important pel nostre país. I aquí volem tornar a remarcar la nostra preocupació per les polítiques socials, d'acord amb allò expressat en el nostre programa electoral. Amb la decidida col·laboració de totes les forces polítiques presents al Consell General s'ha establert un important consens en matèria de política social que s'ha traduït, de moment, en un acord de tots els grups parlamentaris per tal de tirar endavant tant una nova llei de la seguretat social, moderna i avançada, com tot un seguit de mesures urgents, també de caràcter legislatiu, encarades a actualitzar el nostre sistema de pensions. Es tracta de dues proposicions de llei, de gran rellevància per a la modernització de la política social d'Andorra, que es vertebraran al voltant de dues iniciatives legislatives conjuntes per part dels tres grups parlamentaris presents al Consell General.

Davant d'aquestes noves coordenades polítiques en relació amb la modernització de les nostres polítiques socials, volem reiterar el nostre criteri ja expressat en la discussió avui mateix, d'altres esmenes de característiques similars. Tornem a estar considerant aspectes relatius al nivell de prestacions que l'Estat i la CASS, i que la CASS ha d'assumir. Aquest tema ha estat sempre delicat. Cal tractar de veure si, a partir d'ara, amb el consens de política social que es vertebra al voltant de l'elaboració de la nova Llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social serem capaços d'arribar a compromisos prestacionals compatibles amb la capacitat de finançament de l'Estat.

Per tant, volem tornar a reiterar la nostra voluntat d'esperar tant l'elaboració definitiva de la llei de la CASS com dels estudis que estan vinculats a la mateixa, abans de continuar desenvolupant aquesta important qüestió. La fita important que tots plegats tenim sobre la taula és que la comissió encarregada d'elaborar la nova llei de la CASS treballi sense

distorsions ni interferències, la qual cosa anirà en benefici del conjunt dels ciutadans.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado, per la seva intervenció.

Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Sr. López, a veure, m'he sentit ofès. Li he de dir amb el bon sentit. Però vostè no em pot dir en aquesta Cambra que la majoria liberal o el Grup Liberal, en fi, no sé com ho ha definit, -perquè jo no tinc tanta sensibilitat en com ens definim, això no importa-, però vostè no em pot dir que la majoria liberal no té cap respecte pels pactes i per les lleis. No m'ho pot dir vostè això. A veure, crec que honestament no m'ho pot dir, a més després que ahir féssim un pacte, hem estat molts mesos treballant-hi, i hem de continuar fent-ho, uns pactes o unes lleis socials justament, i a partir d'aquí, home, jo trobo que és legítim que vostè discrepi, que vostè no estigui d'acord amb la interpretació que es fa d'aquesta llei, amb l'aplicació que vostè considera que hi hagués hagut d'haver un crèdit concret o una partida concreta; tot això ho entenc, ho entenc molt bé, i és la legítima discrepància. Ara, bé, anar fins al moment de dir que no respectem els pactes, jo això ho entendré com una qüestió del debat que no tindrà més transcendència.

Entrant en la qüestió concreta, li he de dir el mateix, que hem repetit també per activa i per passiva durant tot aquest debat, i és que el Govern ja finança aquestes despeses sanitàries, amb els programes d'atenció social i sociosanitària que tant n'hem parlat aquesta tarda de l'article 17, i que el Sr. ministre ens ha exposat tan clarament.

A partir d'aquí, el nostre vot només pot ser que negatiu.

I finalment, només li he de dir una cosa, és clar, si vostè volia utilitzar aquesta esmena no directament per aquesta finalitat, sinó per criticar les despeses protocol·làries o d'assessorament, que diu que el Govern ha augmentat; és clar, llavors potser això no toca. L'esmena jo crec que anava dirigida a una altra qüestió i no a aquesta. Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. Mirapeix teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Davant la insistència del Sr. López, que el Govern no compleix la Llei, doncs, tornar a insistir que el Govern compleix la Llei, i és escrupolós amb la Llei. És a dir amb el seu compliment, com no pot ser d'una altra manera, primer. I segon, doncs, clar, davant de les afirmacions que, aleshores, nosaltres convertim el que és l'eficiència amb la despesa amb despeses supèrflues, doncs, només recordar-li que en el debat a la totalitat del pressupost, també es va recordar que tot el tema de les transferències a l'escola de Meritxell, aquest any en el pressupost 2006 han pujat... bé, potser no és molt pel Sr. López, però han pujat un 35%, quasi mig milió d'euros.

Per tant, la nostra sensibilitat social hi és. No només de paraula, sinó que està reflectida dintre del que són els propis pressupostos de l'Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre, per la seva intervenció.

Una altra intervenció pels grups parlamentaris?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, molt ràpidament, jo no tornaré a reproduir una altra vegada el debat. Hem tingut ocasió de fer-ho ja tres vegades fins ara, i aquesta seria la quarta. Per tant, probablement no val la pena de tornar a dir els mateixos arguments.

Bé, només unes petites, molt petites puntualitzacions. Sr. Tarrado, jo només li parlaré d'aquesta reserva d'esmena d'acord amb el que es va acordar a Presidents. I vostè hi era en aquella reunió. És va dir de fer el debat per separat. Jo ja he dit al començament que m'hauria agradat fer-ho conjuntament, però no va ser aquesta la decisió que es va prendre, per tant, ho hem hagut de fer d'aquesta manera.

Estic d'acord amb vostè que, doncs, ara estem treballant en una comissió *ad hoc* en l'anàlisi de les lleis anomenades socials, la Llei de la seguretat social i la Llei que nosaltres volem anomenar de drets socials, i que altres grups anomenen d'assistència social o d'atenció social. Això és una qüestió.

Sr. Tarrado, una altra qüestió és que ja tenim una Llei que es va aprovar l'any 2002, que és la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, i són dues qüestions diferents. Aquesta Llei determina una sèrie de coses, i el que nosaltres volem és que es compleixin.

Sr. Jordana, lamento profundament que estigui vostè ofès. Ho lamento. Miri, jo crec que el Diari de sessions donarà fe de les meves paraules. Crec que no he dit que vostès no respecten els pactes. Jo crec que el que he dit, i potser m'enganyo, és que a vostès els hi són indiferents.

Bé, quan dic que els hi són indiferents és perquè si vostès consideren, a l'igual que jo he exposat aquí, reiteradament, que la Llei és molt clara, i que per tant, que hi ha una despesa que s'ha de complir, una despesa determinada que el Govern ha de finançar. I no sabem, i crec que en aquesta Cambra, en aquest moment, com a mínim, a aquest costat, a aquestes files de l'oposició, doncs, no hi ha ningú que ho sàpiga, si la despesa del Govern és suficient o no és suficient, o està inclosa o no està inclosa. Ens hauria agradat el seu suport perquè en alguna esmena tinguéssim una miqueta més de transparència. Jo no volia ofendre'l. Simplement volia manifestar aquesta indiferència que vostès tenen; que ja els hi està bé sempre el que fa el Govern.

Pel que fa referència a les despeses protocol·làries no vull tornar a reconduir la qüestió. Estic d'acord amb vostè. No és ara el moment de fer aquest debat, ja es va fer en el seu dia. Únicament ho he explicat en el sentit, d'on trèiem aquests diners, perquè com vostè sap, ens obliga la Llei, la suplència de la Sindicatura, a dins de la mateixa secció o ministeri, a treure uns diners d'una partida per posar-la en una altra. Ha estat únicament una explicació de la reserva d'esmena.

I finalment, en relació amb el que ens deia el Sr. ministre, miri, és clar que he insistit quatre vegades, i per sort només hi havia quatre reserves d'esmena que feien referència a aquest tema, perquè si n'hi hagués hagut sis, hauria hagut d'insistir-ne sis.

I només una petita observació. Crec, no recordo exactament si m'ha dit que l'increment que havia tingut la transferència a l'Escola Especialitzada Ntra. Sra. de Meritxell era d'un 30 o d'un 35%. Crec recordar que ha dit d'un 35%. Però jo també crec recordar que l'increment de les despeses de protocol i representació és d'un 100%, tot i que aquest no és el debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López, per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris?

Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

A veure, molt puntualment. Entre no respectar i que et sigui indiferent... bé, encara trobo que és més greu que ens sigui indiferent. Perquè si no ho respectes, com a mínim ets conscient que no ho respectes, però si resulta que t'és indiferent, resulta que ets un irresponsable, perquè tant se te'n fot. I això li puc assegurar jo, que d'irresponsables no en tenim res. Dediquem moltes hores a la feina que fem, tantes com vostè pot dedicar a la feina, i ho fem amb interès i, a veure, amb profunditat per conèixer els temes i per saber de què van. No per recolzar el Govern perquè sí, sinó perquè considerem que el Govern en aquesta qüestió com en d'altres que li votem que sí, i en d'altres que també diem que no, ha fa legítimament. En les reunions que fem, doncs, el recolzem quan creiem que té raó. I en aquest cas creiem que la té, responsablement, no de forma indiferent.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per part del Govern?

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Bé, doncs, si no hi ha cap més intervenció procedirem a la votació, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text queda tal com ha sortit de la Comissió.

Si sou tan amable Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
M. I. Sra. Eva García Pastor : No
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si voleu procedir al recompte?

El Sr. Esteve López:

11 sí, 14 no, i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada, i l'esmena es manté en el text tal com ha sortit de la Comissió.

Us recordaré Senyories, que per acord de la Junta de Presidents, preveient que aquesta sessió es podria allargar, es va deixar a la discreció del Sr. síndic, a mi en aquest cas, que sobre les 9 de la nit, decidir la conveniència de suspendre la sessió fins l'endemà. Arribats a les 9, i veient que encara queden reserves d'esmena, es fa molt difícil preveure que es podria acabar, doncs, suspenem la sessió fins demà a les 4 de la tarda.

Moltes gràcies.

(Són les 21 h)

(Se suspèn la sessió)